

MagGEZIEN

Glossy van Horizon Jeugdzorg en Onderwijs

**Vooroordelen
speciaal
onderwijs
ontkracht:
'Achterlijk?
Vergeet het maar!'**

DE SOCIALE
TIJDBOM:
**GEZAGSCRISIS
IN NEDERLAND**

Chanté
belandde in een
afhankelijkheidsrelatie

'DE GESLOTEN INSTELLING
WAS VOOR MIJ DE ENIGE
VEILIGE PLEK'

**LEVEN MET
EEN PSYCHISCHE
STOORNIS:**
'WAS IEDEREEN MAAR NET ZO DRUK ALS IK'

BEN JIJ JE BEWUST VAN DE EFFECTEN VAN JE OPVOEDING?

Speel **OpvoedKunst** en vergroot je inzicht!

Opvoeden is een kunst. Geen situatie is hetzelfde en veel factoren spelen een rol bij de opvoeding. Meer inzicht en een bewustere aanpak kunnen een groot verschil maken; voor de ontwikkeling van je kind én voor de onderlinge relatie. Het spel OpvoedKunst biedt je de mogelijkheid om de effecten van opvoedkeuzes vanuit verschillende perspectieven te bekijken.

DE APP IS NU GRATIS TE DOWNLOADEN OP WWW.KUNSTVANOPVOEDEN.NL

OPVOEDKUNST IS GESCHIKT VOOR IEDEREEN: OPVOEDERS, PROFESSIONALS EN JEUGDIGEN.

Waar gaat het om?

De gemeenten nemen vanaf januari 2015 veel taken van het Rijk over. Zij worden onder andere verantwoordelijk voor de jeugdzorg en het onderwijs, twee sectoren waarin Horizon actief is. De afgelopen twee jaar zijn er veel gesprekken geweest met gemeenten, scholen en andere betrokkenen. Lang niet iedereen bleek overtuigd van het nut en de noodzaak van de specialistische behandelvormen in de jeugdzorg en het belang van speciaal onderwijs. Een veel gehoorde vraag: "Het is duur, is dat echt nodig?" Een heel terechte vraag in deze tijd, vinden wij.

Niet iedereen is zich ervan bewust hoe sommige gezinnen leven en kinderen opgroeien in Nederland. Wij willen bewustzijn creëren. Ervaring leert dat de verhalen van de kinderen en ouders waar om het gaat, mensen raken en duidelijk maken dat soms een behandeling in een gesloten voorziening de beste en meest effectieve aanpak is. En dat er kinderen zijn die het ondanks hun stoornis heel goed doen op school wanneer ze een aangepast programma volgen op het speciaal onderwijs.

"PRIJS IS PERCEPTIE. DE VRAAG IS: VINDEN WE DE BEHANDELING OF DE OPLEIDING DIE BIJDRAAGT AAN EEN BETERE TOEKOMST VOOR DEZE KINDEREN DE INVESTERING WAARD?"

In MagGezien lees je de heftige, maar ook mooie verhalen van en over kinderen, jongeren, ouders en medewerkers in de specialistische jeugdzorg en het speciaal onderwijs. Over hoe jongeren leven met hun problemen of stoornis, welke impact gebeurtenissen in hun jonge leven op hun ontwikkeling hebben en hoe zij (weer) grip op hun leven krijgen. Ook geven we onze visie op de reden van de toenemende vraag naar jeugdzorg. Verder vind je leuke artikelen en weetjes over relevante onderwerpen als opvoeding en leefstijl.

We hopen dat je net zo onder de indruk bent van de hoofdpersonen in het magazine als wij. Veel leesplezier!"

Terry Ikking
Bestuursadviseur / manager marketing en communicatie

Horizon

Jeugdzorg en onderwijs

Over Horizon

Horizon onderwijst, begeleidt en behandelt jeugdigen en gezinnen met ernstige, complexe problemen. Dit doen we op meer dan 45 locaties gesitueerd in Zuid Holland en Gelderland. Kernelementen in ons handelen zijn verbinding maken, mensen aanspreken, verantwoordelijkheid nemen en mensen verantwoordelijk maken voor hun eigen leven. Voor veel cliënten is een gedragsverandering nodig om weer grip te krijgen. Het herstellen van de gezagsverhoudingen is hier een wezenlijk onderdeel van. Dit is leidend in zowel ons speciaal onderwijs als onze jeugdzorg.

Onze visie

Bij Horizon zien wij in iedere mens een persoonlijkheid, met kwaliteiten en de ambitie om te presteren en zich te ontplooien. Door problemen in de leefomgeving, gedragsproblemen of stoornissen is het voor sommige jeugdigen moeilijk om zich als zodanig te ontwikkelen. Door een stabiele en veilige omgeving te creëren, waar de jongere de zorg en het onderwijs krijgt dat hij/zij nodig heeft, kan hij/zij zichzelf ontwikkelen tot een zelfstandig mens met dromen en mogelijkheden.

Missie

Bij Horizon behandelen, begeleiden en ondersteunen we jeugdigen en hun ouders/opvoeders in gedragsverandering. We leren ze hoe ze (weer) de regie over hun eigen leven kunnen krijgen zodat ze zelfstandig deel kunnen nemen aan het maatschappelijke leven.

Colofon

Hoofdredactie Terry Ikking
Art Direction en Vormgeving
www.soop-ontwerp.nl

Chef redactie en beeld Esther Meisel

Tekstredactie Ingrid Schaap

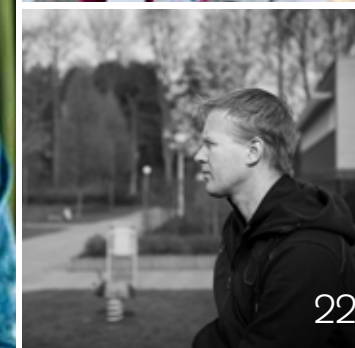
Druk DeBunschoter.nl

Aan dit nummer werkten mee

Alinda Meijer, Brigitte van Egmond, Carina Bentvelzen, Carolien Hooijmans, Chanté, Christina Karydaki, Damian, Dustin, Esther Meisel (Fotomeisel.nl), Fotojenique, Francisca Martens, Hans du Prie, Henk Verzendaal, Imad, Ingrid Schaap, Isabelle, Jemima, Laura Eijsberg, Lemar, Linda Reatsch, Maaik van Nielen, Marianne Hoozeboom, Mariska Bruin, Mart van der Aa, Michendrick, Miranda van Mierlo, Niki, Nouri Redjeb, Richard Vons, Rubin, Ry Eykelhof, Sarina Hoogendam, Sense, Silke, Terry Ikking, Vera Andree, Violaine Chapallaz (www.violainechapallaz.com), Wilma van Oeveren.

Copyright

Niets van deze uitgave mag geheel of gedeeltelijk worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Horizon is niet aansprakelijk voor eventuele onjuistheden in deze uitgave. Horizon is niet verantwoordelijk voor handelingen van derden welke mogelijk voortvloeien uit het lezen van deze uitgave. Horizon behoudt zich het recht voor ingezonden materiaal zonder kennisgeving vooraf geheel of gedeeltelijk te publiceren. Over speciale acties kan niet worden gecorrespondeerd. Alle verhalen in dit magazine zijn waarheidsgetrouw. Bij sommige verhalen is gebruikt gemaakt van stockbeeld om de privacy van betrokkenen te beschermen. Dit is een publicatie van Horizon Jeugdzorg en Onderwijs. Deze publicatie is zuiver informatief. Er kunnen geen rechten aan ontleend worden. Horizon aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten in dit magazine.
Contactgegevens
Horizon Jeugdzorg en Onderwijs,
Mozartlaan 150, 3055 KM Rotterdam
www.horizon.eu info@horizon.eu
tel: 010 2854 729

Inhoud

- 6 Jeugdzorg en onderwijs: decentralisatie voor dummies
- 10 De sociale tijdbom: gezagscrisis in Nederland

LEEFSTIJL & OPVOEDING

- 24 Seksuele voorlichting: een taak van ouders of school?
- 55 Adoptie: een droom die uitkomt of het begin van een nachtmerrie?
- 58 FAS - Alcohol tijdens de zwangerschap
- 61 Heel herkenbaar: vechtscheiding

BIJ ONS THUIS

- 26 Een flexibel pleeggezin met een groot hart
- 48 Trots op een prettig gestoord gezin

HET VERHAAL VAN...

- 12 Chanté belandde in een afhankelijkheidsrelatie
- 22 Het leven van Jeroen veranderde in een nachtmerrie
- 30 Imad kwam terecht in een gesloten jeugdzorginstelling
- 40 Afdelingscoördinator Henk: 'Veiligheid staat bij ons voorop'
- 44 Joost stak een medewerker neer
- 51 Meryem leeft met de gevolgen van eerwraak
- 56 Damian ontfermde zich over een meisje uit een kelderbox

LEVEN MET EEN PSYCHISCHE STOORNIS:

- 16 Sense, Rubin, Jemima en Lemar vertellen hun verhaal

VOOROORDELEN OVER SPECIAAL ONDERWIJS ONTKRACHT:

- 52 Drie jongeren vertellen over hun weg naar succes

EN VERDER...

- 4 Over Horizon & colofon
- 8 Opmerkelijk: feiten en cijfers over jeugdzorg
- 15 Een dag uit het leven van Michendrick
- 21 Opmerkelijk: feiten en cijfers over jeugdzorg en onderwijs
- 28 Boeken en Films
- 32 Een dag uit het leven van Damian
- 39 Blog: Verleidingen weerstaan leer je van je ouders
- 42 Educatief shoppen
- 46 Blog: jullie worden betaald om van mij te houden!
- 54 Blog: Het Diner
- 62 Verkoopinformatie

Jeugdzorg en speciaal onderwijs: decentralisatie voor dummies

Misschien hoor je er wel eens over op het journaal of lees je het in de krant; de transitie van de jeugdzorg en het passend onderwijs. Als je nooit in aanraking bent gekomen met de jeugdzorg of het speciaal onderwijs vraag je je misschien af waar het allemaal over gaat en waarom al die veranderingen nodig zijn. We praten je graag kort bij.

Het aantal jeugdigen dat speciaal onderwijs of een vorm van jeugdzorg nodig heeft, is de afgelopen jaren enorm toegenomen. In Nederland gaat het om 1 op de 7 jeugdigen. De overheid vindt dit een zorgelijke ontwikkeling en wil dit doorbreken. In 2012 is daarom besloten de druk bij scholen, instellingen en gemeenten te reduceren en tegelijkertijd de kwaliteit verbeteren. De *transitie jeugdzorg* en het *passend onderwijs* komen hier uit voort.

Decentralisatie

Gemeenten worden in 2015 verantwoordelijk voor jeugdzorg, werk en inkomen en zorg aan langdurig zieken en ouderen. Een deel van deze taken voeren zij nu al uit, een deel nemen zij straks over van de Rijksoverheid. Deze overgang van taken van het Rijk naar de gemeenten noemen we decentralisatie. Vanuit de gemeente begeleidt iemand de mensen die zorg nodig hebben. Deze persoon doet dat op basis van één plan voor het hele huishouden. Omdat gemeenten het dichtst bij hun inwoners staan, kunnen zij de zorg die nodig is effectiever, met minder bureaucratie en goedkoper leveren, vindt de landelijke overheid.

Transitie van de jeugdzorg

Onderdeel van deze decentralisatie is de transitie van de jeugdzorg. Dit is het proces waarbij de jeugdzorg over wordt gedragen van de provincies en stadsregio's naar de gemeenten. Op dit moment werken alle betrokken partijen er hard aan deze overdracht zo goed mogelijk te laten verlopen. Straks zijn de gemeenten ver-

antwoordelijk voor de preventieve zorg, lichte hulp en de hulp aan ouders en kinderen met ernstige en complexe problemen.

Niet meer van het kastje naar de muur

Daarmee komt er een eind aan alle verschillende 'geldpotjes' waaruit de hulp voor kinderen en gezinnen (opvoedadvies, jeugdzorg, schuldhulp, relatietherapie, huisvestingsproblemen, etc.) nu betaald wordt. Met één contactpersoon voor het hele gezin hoopt men ook een einde te maken aan de doorverwijscultuur. Nu moet een gezin vaak voor ieder vraagstuk bij een andere instantie aankloppen.

Van verzorgingsstaat naar participatiesamenleving

Alles wordt inzichtelijker en mensen moeten meer zelf gaan doen. Met de decentralisatie hoopt de overheid de verzorgingsstaat verder om te buigen naar een zogenaamde participatiesamenleving. Dat betekent dat mensen zich weer zelf verantwoordelijk voelen voor hun situatie en zich meer gedragen als cliënt in plaats van als consument.

Passend onderwijs

De afgelopen 10 jaar is het aantal leerlingen op het speciaal onderwijs met ongeveer 30% toegenomen. Met name de vraag naar cluster 4 onderwijs is gestegen; dit betreft vaak jongens met een ernstige ontwikkelstoornis. Voorheen verwezen scholen zelf door naar het speciaal onderwijs. De overheid riep hiervoor in augustus 2003 de onafhankelijke commissie van indicatiestelling in het leven. De verwachting was

dat daarmee de vraag naar speciaal onderwijs af zou nemen. Maar helaas was dit niet het geval.

Scholen gezamenlijk verantwoordelijk

Daarom heeft de overheid besloten dat per 1 augustus 2014 alle scholen in het basis- en voortgezet onderwijs in een regio gezamenlijk verantwoordelijk worden voor het onderwijs in die regio. Als samenwerkingsverband organiseren zij dan het onderwijs. Dat betekent ook dat zij samen passende oplossingen moeten vinden voor kinderen met leer- en gedragsproblemen.

Zorgplicht

Ook komt er een zorgplicht: scholen mogen geen leerlingen meer afwijzen, tenzij ze een goed alternatief bieden. Het is de ambitie om kinderen met extra ondersteuning langer op de reguliere school te houden. En hen daar tot betere resultaten te laten komen. Of deze kinderen gaan (tijdelijk) naar het speciaal onderwijs en daar waar mogelijk met begeleiding terug naar de school van herkomst.

Rol van de gemeente

De samenwerkingsverbanden en scholen zijn verantwoordelijk voor de lichte en zware onderwijsondersteuning. De gemeente is met de decentralisatie van de jeugdzorg en het huidige preventieve jeugd beleid verantwoordelijk voor de zorg in en om het onderwijs. Het is belangrijk dat samenwerkingsverbanden en gemeenten goed samenwerken, zodat leerlingen zo goed mogelijk kunnen participeren in de samenleving.

opmerkelijk... over jeugdzorg

Een derde van alle minderjarige kinderen maken een echtscheiding mee.

15% van de kinderen tussen de 2 en 8 jaar heeft overgewicht. **Daarvan heeft 3,9% obesitas.** Bij kinderen van 9-17 jaar is dit 2,4%.

In 2011 kwamen 535 adoptiekinderen uit het buitenland en 28 kinderen uit Nederland. Eén derde van alle adoptiekinderen komt uit China.

Adoptiekinderen worden vijf keer zo vaak in een instelling geplaatst als andere Nederlandse kinderen.

In 2012 hebben 20.949 kinderen voor korte of langere tijd gebruik gemaakt van pleegzorg, **dit is een toename van 2% t.o.v. 2011.**

Er is een wachtlijst voor kinderen die jeugdzorg nodig hebben. Daarvan is 71% jonger dan 12 en 29% 12 jaar of ouder.

In 2012 kwam 19% van de kinderen in de pleegzorg via crisisopvang.

Uit Huis Plaatsingen: aan het einde van het derde kwartaal van 2012 zijn 7.202 kinderen voor hun eigen veiligheid in een pleeggezin of instelling geplaatst.

In de eerste helft van 2012 waren er 129 (vermoedelijke) loverboyslachtoffers. Onder hen zijn 115 minderjarigen en 14 slachtoffers zijn tussen de 18 en 24 jaar.

Vechtscheiding: **300 gezinnen zijn door de kinderrechter onder toezicht gesteld** omdat de scheiding uit de hand liep. Geschat wordt dat het hier gaat om 25% tot 35% van het totaal aantal ondertoezichtstellingen.

Jaarlijks hebben ongeveer **16.000 kinderen** ernstig last van de vechtscheiding van hun ouders.

In 2012 zijn ruim 2.500 jongeren in de leeftijd van 10 tot 24 jaar op de **EHBO beland met een alcohol vergiftiging.**

65% van de 12 tot 15 jarigen heeft wel eens alcohol gedronken.

De informatie op deze pagina's is uitsluitend bedoeld als algemene informatie. Er kunnen geen rechten aan de informatie op deze pagina's worden ontleend. Hoewel Horizon zorgvuldigheid in acht neemt bij het samenstellen en onderhouden van dit magazine en daarbij gebruik maakt van bronnen die betrouwbaar geacht worden, kan Horizon niet instaan voor de juistheid, volledigheid en actualiteit van de geboden informatie. Horizon wijst iedere aansprakelijkheid ten aanzien van de juistheid, volledigheid en actualiteit van de geboden informatie uitdrukkelijk van de hand.

“AANSPREKEN SPREEKT AAN”

Nouri Redjeb

Functie: Pedagogisch Hulpverlener/Agressie Regulatie Trainer (RADAR)
Horizon Academie

“GEVEN WIJ ONZE KINDEREN HET GOEDE VOORBEELD?”

Hans du Prie; bestuursvoorzitter Horizon

DE SOCIALE TIJDBOM: GEZAGSCRISIS IN NEDERLAND

Hans du Prie: "Er is iets mis in Nederland. Inderdaad zul je denken; we zitten in een economische crisis. Misschien ben jij wel één van de vele mensen die werkloos geraakt is of van wie de hypotheek onder water staat. Natuurlijk is dat erg vervelend. Maar er is nog iets veel fundamenteelers aan de hand in Nederland anno 2014. Onze samenleving zit in een ernstige gezagscrisis."

En op de zeven kinderen doet een beroep op de jeugdzorg en het speciaal onderwijs. Steeds meer jongeren veroorzaken serieuze overlast in hun omgeving. De aandacht voor deze zorgelijke ontwikkeling in de media is groot. Wat weinig mensen schijnen te beseffen, is dat het werkelijke probleem al veel eerder bij de opvoeding begint. Gezag van ouders en andere toonaangevende figuren is daarbij van cruciaal belang, maar geven wij nog wel het goede voorbeeld? Het lijkt er op dat langzaam maar zeker een steeds grotere groep 'buitenstaanders' in onze samenleving ontstaat.

Nieuwe 'buitenstaanders'

Buitenstaanders zijn van alle tijden. Individuen of groepjes die zich niet één voelen met -of zich zelfs afzonderen van- de samenleving, omdat ze er andere ideeën, gewoonten en waarden op na houden. Denk maar eens aan de bijzondere mensen die langskomen in een

programma als 'Joris' Showroom'. Of aan de woonwagengedwongen die aan de rand van het dorp hun eigen leefgemeenschap opzetten. Dit zijn uitersten die zich duidelijk profileren. De nieuwe 'buitenstaanders' vallen minder op ondanks dat het er zoveel zijn. Of misschien juist doordat het er zoveel zijn.

Het ligt niet aan mij

Deze grote groep mensen in onze samenleving voelt zich niet verantwoordelijk voor zijn of haar eigen situatie, uit onderzoek blijkt dat het om meer dan de helft van de Nederlanders gaat. Deze mensen kijken altijd naar anderen als het gaat om hun problemen. Worden wij ontslagen? Dan is dat de schuld van de directie. Krijgen we obesitas of hebben we een alcoholprobleem? Dan is het de schuld van de artsen, die ons niet goed helpen. Stemmen? Waarom zouden we. Zij in Den Haag of van de gemeente doen toch niet wat wij willen.

STOP MET
HET STAPELEN
VAN REGELS
EN AFSPRAKEN,
START
DE DIALOOG

Verontwaardiging

Veel mensen zijn tegenwoordig heel snel verontwaardigd en boos. Zo worden er zelfs ambulancebroeders in elkaar geslagen als iemand in de ogen van omstanders niet snel genoeg geholpen wordt. Uiteindelijk heeft het er allemaal mee te maken dat mensen niet zichzelf maar anderen verantwoordelijk houden voor het oplossen van ongewenste situaties. Terwijl de huidige samenleving een heel andere insteek van ons vraagt.

Ik ga het zélf oplossen

In een samenleving die steeds complexer wordt en razendsnel verandert, zijn mensen nodig die flexibel zijn, veerkracht hebben en zelf verantwoordelijkheid nemen. Het Nederland van nu vraagt om een 'zelf of samen oplossen'-mentaliteit. Voor onze kinderen en jongeren worden deze eigenschappen nog belangrijker dan voor ons.

Eigen verantwoordelijkheid en goed burgerschap

Maar geven wij onze kinderen wel het goede voorbeeld? Het gezag van ouders, onderwijzers en andere toonaangevende figuren in het leven van een kind is in dit verband cruciaal. Zowel in de jeugdzorg als in het speciaal onderwijs zien we wat er gebeurt als dit mis gaat. Jongeren waar ouders geen grip meer op hebben en die niet aanspreekbaar zijn op hun gedrag. Jongeren die wij (opnieuw) moeten leren wat verantwoordelijkheid en goed burgerschap is.

Een sociale tijdbom

Dat groeiende aantal jongeren met gedragsproblemen komt dus ergens vandaan. En terwijl wij de oplossing zoeken in extra regels, afspraken en instrumenten, wordt de fundamentele gezagscrisis die hieraan ten grondslag ligt, doodgezwegen. Daarom hebben we het over criminele jongeren en het feit dat er steeds meer speciaal onderwijs nodig is en niet over de vraag of wij onze kinderen wel de juiste dingen leren en het goede voorbeeld geven. Maar willen we deze sociale tijdbom onschadelijk maken, dan is het essentieel dat we dit debat wel gaan voeren.

Inzet zwart op wit

Voor de jeugdzorg en het speciaal onderwijs in Nederland betekent dat een andere manier van werken en interveniëren. Met ouders en jongeren die ons om hulp vragen, gaan we indringend in gesprek. Wat is precies het probleem waar het gezin tegenaan loopt? Welk aandeel hebben de individuele gezinsleden daarin? Wat investeren zij zelf in het oplossen van de problemen? Pas dan gaat ook de hulpverlening investeren. Zowel onze eigen inzet als die van ouders en jongeren zetten we samen zwart op wit.

Sleutel tot succes en goede resultaten

Ouders moeten integraal onderdeel uitmaken van het onderwijsproces van hun kind. Dat geldt zowel voor het speciaal als het reguliere onderwijs. Telkens weer blijken zij de belangrijkste sleutel tot succes en goede resultaten te zijn. Binnen dat onderwijs moeten we ons richten op de kwaliteiten en mogelijkheden van elk kind. We moeten hen voorbereiden op de samenleving van de eenentwintigste eeuw, waarin goed burgerschap, flexibiliteit en eigen verantwoordelijkheid de belangrijkste waarden zijn."

ELKAAR
AANSPREKEN
MAAKT EEN
EIND AAN DE
VRIJBLIJVEND-
HEID

HET ZAL
JE MAAR
OVER-
KOMEN...

HOE BELAND

JE IN EEN AFHANKELIJKHEIDSRELATIE? EN HOE KOM JE ER WEER UIT?

Chanté (18 jaar) werd een half jaar in een gesloten instelling behandeld. Een verkeerd zelfbeeld en weinig zelfvertrouwen maakten haar erg beïnvloedbaar. In overleg met haar ouders is ze op haar zestiende in geslotenheid geplaatst. Voor haar eigen veiligheid. Hoe kon het zover komen?

Terugkijkend denkt Chanté dat het al misging op de basisschool. "Ik werd gepest en dat zorgde ervoor dat ik veranderde. Van een heel vrolijk kind dat overal direct vriendinnetjes had, werd ik een onzeker meisje met weinig eigenwaarde." Het pesten veranderde haar zelfbeeld. Chanté deelt haar verhaal met ons.

Zomaar een dag voor de supermarkt

"Wat doet een leuke dame als jij hier alleen op een bankje? Terwijl ik op een vriend zat te wachten op een bankje voor de supermarkt kwam er een man naast me zitten die me deze vraag stelde. We raakten aan de praat en ei-

genlijk was het een heel normaal gesprek. Pas later veranderde zijn toon: 'Je bent mooi, ik vind je leuk' en 'Wanneer ben je jarig?' Hij zei dat we op dezelfde dag jarig waren en vond dat heel bijzonder. Toen hij vroeg hoe oud ik was, zei ik dat ik 15 was. Hij was 25 en dat vond ik best oud. Uiteindelijk bleek hij nog een stuk ouder te zijn."

Ineens waren we een setje

"Zal ik met je meelopen?, vroeg hij toen ik naar huis wilde gaan. Hij voelde een klik tussen ons en wilde graag contact houden. We wisselden nummers uit en nog voordat hij vertrok, zei hij: 'Ik wil dat je mijn vriendin wordt.' Hoewel ik toen nog 15 moest worden, stemde ik ermee in. Ineens waren we een setje. Het was zomervakantie en we spraken veel af. Dan gingen we samen naar het park, het zwembad of een ijsje halen. Eigenlijk verliep onze relatie best normaal. Hij vroeg wel eens om geld, maar dat vond ik niet gek. Hij kwam niet bij ons thuis. Onze relatie zou daar niet goed vallen, dat voelde ik wel aan. Bovendien wist ik zeker dat hij dat af zou houden. Achteraf beseft ik dat ik die inschatting kon maken, omdat ik toen nog normaal na kon denken."

Ruzie thuis

"Thuis kreeg ik steeds vaker ruzie met mijn ouders. Hij voedde dan mijn twijfel en speelde daar sluw op in. Volgens hem waren mijn ouders heel streng en hij zei dat ze me niet begrepen. Ik kom uit een goed gezin en er waren regels bij ons thuis. Bijvoorbeeld dat ik om zes uur thuis moest zijn om samen te eten. En daarna moest ik huiswerk maken. Maar toen ik verkeer had, wilde ik weg. Als mijn moeder vroeg waarom ik naar buiten wilde, loog ik."

Hij isoleerde me

"Ik was steeds vaker bij hem. Hij begon me te isoleren. Zo deed hij bijvoorbeeld erg jaloers als ik omging met mijn mannelijke vrienden; jongens die ik van kleins af aan kende. Ik spijbelde van school omdat hij daar op aandrong en het contact met mijn vriendinnen verslechterde. Als zij vroegen waar ik was, loog ik daarover. De situatie verslechterde. Hij begon me te slaan en liet me geloven dat het mijn eigen schuld was; ik maakte hem immers zo boos. Daarover voelde ik me dan schuldig. Nu zie ik wel dat hij ook andere dingen deed die niet klopten. Hij dwong me bijvoorbeeld tot seks als ik niet wilde. Dat nam heftige vormen aan; hij liet me dingen doen die absoluut niet goed waren."

"OH, DAN ZIJN WE OP
DEZELFDE DAG
JARIG! JIJ EN IK, HET
MOET ZO ZIJN."

Goede ervaring met Bureau Jeugdzorg

"Thuis escaleerde het. De psychologe met wie ik contact had vanwege het pesten op mijn school schakelde Bureau Jeugdzorg in. Ik werd al snel in de crisisopvang geplaatst. Omdat mijn vriend me daar niet kon vinden én omdat het thuis echt niet meer ging. In de tussentijd zocht Bureau Jeugdzorg een veilige plek voor me. Ik belandde in een instelling waar meiden behandeld worden die in een afhankelijkheidsrelatie

terecht zijn gekomen. Ik moest weerbaar worden en leren mijn grenzen aan te geven. Naar leeftijdsgenoten en in het bijzonder naar mannen."

Studeren en een mooie baan

"Na deze ingrijpende periode wil ik mijn leven weer oppakken. Weer thuis bij mijn ouders wonen was best even wennen. Ik ben veranderd: mijn houding is anders dan daarvoor. Vooral in het contact met mannen. Binnenkort wil ik op mezelf gaan wonen. Misschien ben ik nog een beetje jong, maar wat ik heb meegemaakt, heeft me sneller volwassen gemaakt. Ik zit in het laatste jaar van de havo en wil volgend jaar een propedeuse halen, zodat ik orthopedagogiek kan gaan studeren. Werken in de gesloten jeugdzorg, dat is mijn droom."

Blijven leren

"Nu geef ik duidelijk mijn grenzen aan, al is dat soms nog lastig. Wel is er iets in mij beschadigd; ik ben wantrouwig. Als het maar even lijkt of voelt als toen, denk ik direct dat het zo'n zelfde situatie is. Dat situaties en mannen verschillen, moet ik leren. Ik kan andere mannen niet de schuld geven van wat hij met me heeft gedaan. Gelukkig kan ik het onderscheid steeds beter maken."

Herken jij dit verhaal en wil je meer informatie? Kijk op pagina 62.

“WAT IK WIL? EEN
LEUKE MAN, HUISJE,
KINDEREN. GEWOON,
WAT IEDEREEN WIL”

MOEITE OM THUIS DE REGIE TE HOUDEN?

Er zijn verschillende factoren die er voor kunnen zorgen dat het niet zo lekker loopt thuis: de afstemming tussen de ouders is onvoldoende, de alledaagse drukte maak het lastig om grip op de kinderen te houden of er doen zich specifiekere problemen voor met pubers. Een gezinsbehandeling van een weekend of week kan genoeg zijn om deze patronen te doorbreken.

MEER INFORMATIE?
 Neem contact op met Horizon via tel: 0800 - 45 67 899 of per e-mail: regie@horizon.eu

DE GEZINSBEHANDELING LEVERT JE GEZIN HET VOLGENDE OP:

- communicatie- en gezinspatronen worden helder;
- de onderlinge communicatie verbetert;
- ouders zijn in staat op passende wijze gezag uit te oefenen;
- ouders kunnen beter omgaan met opvoedstress;
- kinderen accepteren regels en begrenzing;
- ouders en kinderen zijn in staat het geleerde thuis te handhaven.

De behandeling vindt plaats op verschillende landelijk gelegen locaties. Je krijgt met je gezin een eigen huis ter beschikking voor de duur van de behandeling. Weekend prijs vrijdag 17.00 uur tot zondag 20.00 uur ongeacht gezinsgrootte Privé € 1750,- groepsverband € 750,- per gezin (max. 5 gezinnen, ieder gezin eigen huis)

Wil jij weten of je in aanmerking komt voor een (deel van de) vergoeding van deze sessies, neem dan contact op met Horizon.

MEER INFORMATIE?
 Kijk op onze website: www.regisseurvanjeeigenbestaan.nl
 email regie@horizon.eu
 tel. 0800-4567899

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN

MICHENDRICK

Michendrick is twaalf jaar en woont met zijn moeder in Rotterdam. Hij zit in groep acht van het cluster 4 onderwijs. Iedere dag gaat hij op zijn space scooter - een soort step - naar school. Michendrick heeft een dag uit zijn leven met een mobiele telefoon vastgelegd.

Tekst **Sarina Hoogendam**

In de ochtend, rond kwart over zeven, maakt zijn moeder Michendrick wakker. Hij wast zich en kleedt zich aan.

Samen met zijn moeder kijkt hij in de ochtend naar de nieuwsberichten. Soms vindt hij dat saai, maar er zijn ook onderwerpen waar hij helemaal in op gaat. Dan hoort hij niet eens dat zijn moeder hem roept om naar school te gaan.

Samen met zijn moeder maakt hij een gezond ontbijt, maar eerst moet hij zijn medicijnen innemen. Hij gebruikt Methylfenidaat omdat hij anders erg druk blijft.

Tussen de middag is het pauze en dan moet Michendrick weer zijn medicijnen innemen. In de pauze speelt hij honkbal, alleen bij gebrek aan een knuppel gebruikt hij maar een schep. Honkbal is de grote passie van Michendrick. Hij ontdekte dat toen hij met zijn moeder naar Jeugdland in Ahoy ging. Daar mocht hij honkballen en merkte hij dat hij de bal goed kon raken en home-runs kon slaan. Ieder jaar ging hij weer terug om te honkballen, en toen hij elf jaar was heeft hij er zelfs een prijs mee gewonnen, een medaille en een honkbal.

Michendrick stapt op zijn space scooter die zijn moeder gewonnen heeft met een wedstrijd. Dat kwam goed uit voor Michendrick, want nu kan hij er mooi mee naar school.

Als hij aankomt op school speelt hij buiten totdat de school begint.

De juf begint iedere dag met een klassengesprek. Dan moet iedereen zijn huiswerk inleveren en wordt het nagekeken. Michendrick heeft altijd zijn huiswerk af. Vandaag mag Michendrick op de computer informatie zoeken over de Nucleaire Top.

Om drie uur is Michendrick klaar met school en gaat hij naar huis. Daar is zijn moeder, maar ook zijn neefje Julliano van zeven en kleine nichtje Joviëlle van twee. Michendrick's moeder past op hen. Met zijn neefje speelt hij een computerspel op de PSP, Nintendo DS of Wii en met zijn nichtje kijkt hij soms televisie. Zijn laatste medicatie neemt hij op school, behalve op woensdag middag.

In de avond eet Michendrick een heerlijke maaltijd en als hij later op de avond nog honger heeft mag hij zelf iets lekkers klaarmaken. Dan is het bedtijd en gaat Michendrick na een drukke dag lekker slapen.

Leven met een psychische stoornis

Uit onderzoek van het Trimbos Instituut blijkt dat de helft van de bevolking wel eens een psychische stoornis heeft gehad. Psychische stoornissen komen dus vaak voor. Toch komen maar weinig mensen ervoor uit; het is nog steeds een taboe. Het gedrag van deze mensen kan storend zijn voor hun omgeving. Anderen ervaren het als 'abnormaal' en 'onacceptabel'. Daardoor krijgen veel volwassenen, jongeren en ook kinderen met een psychische stoornis, sociale problemen. In de privésfeer, op het werk of op school. Zij voelen zich vaak eenzaam en onbegrepen.

Tekst Christina Karydaki Beeld Fotomeisel.nl

Waar komen psychische stoornissen vandaan?

Er is niet één duidelijke oorzaak te geven voor het ontstaan van een psychische stoornis. Het ligt aan een combinatie van factoren. In de kern gaat het om genetische aanleg en omgevingsfactoren. Deze werken op een ingewikkelde manier op elkaar in.

Begrip door openheid

SIRE is een campagne gestart om het leven met een psychische stoornis bespreekbaar te maken. In deze campagne worden de rollen eens omgedraaid. Mensen zónder een psychische ziekte, die het moeilijk vinden om met iemand die een psychische stoornis heeft om te gaan, kunnen een hulplijn bellen. Zij krijgen dan hulp van ervaringsdeskundigen. Want, zo is het motto, zolang we niet praten over wat we mankeren en wat we er aan doen, is het voor anderen moeilijk te begrijpen.

Leven met...stoornis NAO Sense, 7 jaar

NAO staat voor een restgroep van dissociatieve stoornissen, waarbij dissociatie sterk op de voorgrond treedt. Dat uit zich in verstoring van bewustzijn, waarneming, identiteit of geheugen.

"Ik ben Sense. Dat schrijf je zo: sss, e, nnn, sss, e. Ja, zo heb je het goed geschreven. Met mijn vader, moeder en broertje van vijf woon ik in een huis met een tuin. Ik zat eerst op de school van mijn broertje, maar dat was veel te druk voor mij. Er zaten veel kinderen in de klas. 's Ochtends had ik al geen zin om naar school te gaan; ik was verdrietig en had buikpijn.

Toen ik 5 jaar was, kwam ik op deze speciale school. Ik vind het leuk en het gaat goed met me. Soms klets ik wel veel met mijn vriendje Kit. Ik heb in de klas een wedstrijd lezen gewonnen. Dat is knap, want ik word snel afgeleid. In de klas heb ik een koptelefoon op. Zonder muziek hoor. Mama zegt dat ik geprikkeld word als mijn kamer een troep is. Verjaardagen vind ik druk, daar word ik zenuwachtig van. Ik ga dan buiten spelen of naar mijn kamer. Soms krijg ik ruzie met mijn broertje. Hij komt heel vaak hetzelfde vragen als ik geen antwoord geef. Soms ben ik te moe of heb ik geen zin om te antwoorden. Als ik ruzie met mijn broertje heb, ga ik iets doen zonder hem. Dat helpt wel. Ik kan er niet tegen als mensen doorgaan als ik 'stop' zeg. Dan word ik boos en ga ik mijn stem verheffen. Samen praten vind ik veel gezellig, als ze maar niet druk doen."

Leven met... PDD-NOS
Rubin, 11 jaar

Veel kinderen met PDD-NOS ondervinden problemen op het gebied van sociale vaardigheden. Informatie komt anders binnen en ze hebben vaak meer tijd nodig om informatie te verwerken.

"Mijn naam is Rubin en ik ben in Nederland geboren. Toen ik nog een baby was, ben ik samen met mijn ouders naar Maleisië geëmigreerd omdat mijn vader daar moest werken. Toen ik zes jaar was gingen we terug naar Nederland. In Maleisië kon ik niet de speciale behandeling krijgen die ik nodig heb. Ik werd drukker en drukker en er was geen school die mij aankon. Ik ben computerverslaafd en houd van spelletjes zoals Star Wars, Batman en Transformers. Op mijn computervrije dagen mag ik niet met elektronica in aanraking komen. Op zaterdagen ga ik skiën of snowboarden bij SnowWorld. Of naar een zorgboerderij om met andere kinderen te leren spelen. Mijn moeder vindt het belangrijk dat ik niet te veel binnen zit.

Mijn moeder helpt mij dingen te onthouden. Ze herhaalt heel vaak wat ik moet doen. Ik zit op speciaal onderwijs omdat ik druk ben. Daar heb ik een pilletje voor: Ritalin. Daarmee kan ik me beter concentreren en rustig blijven. Ik word er wel misselijk van, maar het kan niet anders. Als ik mijn pilletje niet neem, zet ik op school en thuis de boel op stellen. Het zou fijn zijn als iedereen hetzelfde zou zijn, net zo druk als ik. Dan zou ik niet zo opvallen."

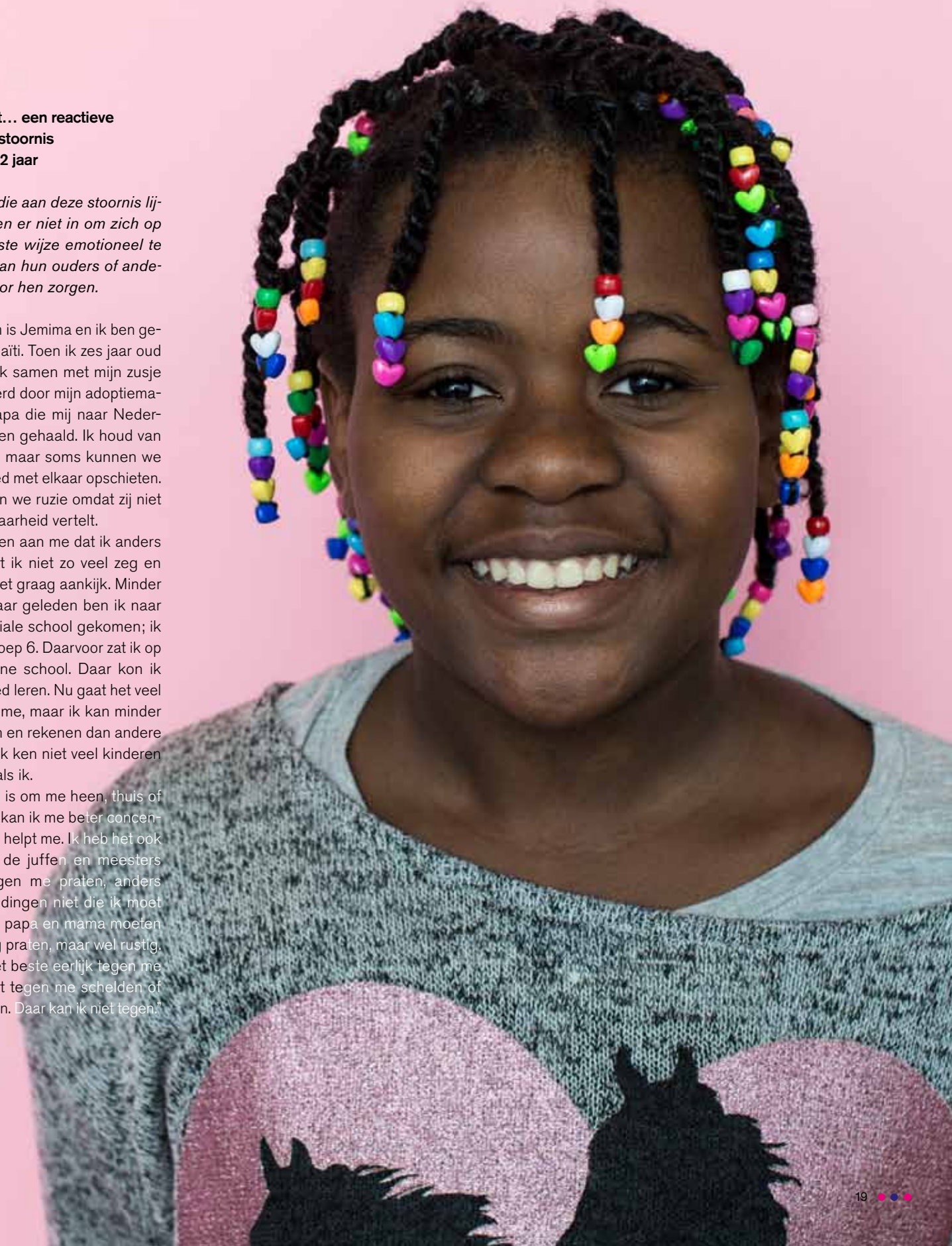
Leven met... een reactieve hechtingsstoornis
Jemima, 12 jaar

Kinderen die aan deze stoornis lijden, slagen er niet in om zich op een gepaste wijze emotioneel te hechten aan hun ouders of anderen die voor hen zorgen.

"Mijn naam is Jemima en ik ben geboren in Haïti. Toen ik zes jaar oud was, ben ik samen met mijn zusje geadopteerd door mijn adoptiema en -papa die mij naar Nederland hebben gehaald. Ik houd van mijn zusje, maar soms kunnen we niet zo goed met elkaar opschieten. Dan maken we ruzie omdat zij niet altijd de waarheid vertelt.

Mensen zien aan me dat ik anders ben omdat ik niet zo veel zeg en mensen niet graag aankijk. Minder dan een jaar geleden ben ik naar deze speciale school gekomen; ik zit nu in groep 6. Daarvoor zat ik op een gewone school. Daar kon ik niet zo goed leren. Nu gaat het veel beter met me, maar ik kan minder goed lezen en rekenen dan andere kinderen. Ik ken niet veel kinderen die zijn zoals ik.

Als het stil is om me heen, thuis of op school, kan ik me beter concentreren. Dat helpt me. Ik heb het ook nodig dat de juffen en meesters streng tegen me praten, anders doe ik de dingen niet die ik moet doen. Mijn papa en mama moeten ook streng praten, maar wel rustig. Je kunt het beste eerlijk tegen me zijn en niet tegen me schelden of schreeuwen. Daar kan ik niet tegen."

Leven met... ADHD
Lemar, 9 jaar

Kinderen met ADHD kampen in meer of mindere mate met aandachtstekort, hyperactiviteit en impulsiviteit. Deze symptomen kunnen belemmerend werken in het dagelijkse functioneren.

"Ik ben Lemar en mijn moeder en ik wonen met zijn tweetjes in Rotterdam. Ik heb een oudere broer van 18 of 20; ik heb hem op de foto gezien. Hij komt niet uit mijn moeders buik. Ik houd van buiten spelen, gamen, voetballen, basketballen, fietsen, skateboarden en tekenen. Oh, ik ben trouwens de beste in tekenen. Ik heb een prijs gewonnen in de klas!

Ik zit al héél lang op een speciale school. Omdat ik elke dag fouten maak en niet luister. Soms ben ik gemeen en boos tegen de juf of meester. Als ik groter ben, ga ik weer naar een gewone school, heeft juf gezegd. Mijn moeder ging een keer praten, daarna had ik ADHD en kreeg ik een pilletje. Voordat ik ADHD had, kon ik alles al beter dan andere kinderen en dat kan ik nog steeds: voetballen, basketballen, rappen. Ik kan zelfs een tienjarige optillen.

Mijn moeder vindt het belangrijk dat ik het goed doe op school. Eerst maakte ik erge fouten op school; ik ging bijvoorbeeld met stoelen gooien. Maar nu gaat het veel beter. Ik vind mijn klas leuk; er zijn veel kinderen met ADHD. Ik maak snel vrienden, maar als anderen mij pesten of uitschelden, doet dat me niks. Of ik tegen andere kinderen vertel dat ik ADHD heb? Echt niet, dat zijn mijn zaken!"

Meer informatie over speciaal onderwijs vind je op pagina 62.

opmerkelijk... over jeugdzorg en onderwijs

In 2010 maakte 2,23% (78.271) van de kinderen tot 18 jaar gebruik van een jeugdzorgvorm waar een indicatie voor nodig was.

Een plek in een pleeggezin kost gemiddeld tussen de € 10.600 en € 14.600 per jaar.

Voor een plek in een gezinshuis moet gemiddeld tussen de € 13.700 en € 37.900 betaald worden.

Een behandeling in de open residentiële jeugdzorg kost gemiddeld € 45.500,- tot € 74.000,- per jaar.

De gemiddelde prijs per dag in een instelling voor gesloten jeugdzorg bedraagt in 2011 € 380. Dat komt op ruim €140.000 euro per jaar.

Meer dan **40.000 kinderen** werden in 2011 Onder Toezicht geSteld (OTS) door de kinderrechter. Dit betekent dat er vanuit Bureau Jeugdzorg een voogd voor hen is aangesteld.

Ondanks dat er sprake is van een afname zijn er tussen 2010 en 2011 bijna 42.000 jongeren die voortijdig stoppen met hun opleiding. Rotterdam heeft het hoogste aantal vroegtijdig schoolverlaters.

Speciaal Onderwijs: in het cluster 4 onderwijs is **81% van de leerlingen jongen en 19% meisje**. Zij volgen cluster 4 onderwijs omdat zij een ontwikkelstoornis hebben, 66% van hen heeft daarbij gedragsproblemen.

In 2010/2011 volgden ca. 69.000 leerlingen speciaal onderwijs, waarvan 34.500 in het voortgezet speciaal onderwijs.

Diagnose: ADHD of ADD kan vanaf 6 jaar worden vastgesteld. Vanaf 3,5 jaar is een diagnose in het autisme spectrum te stellen.

Ongeveer 60 op de 10.000 Nederlanders (0,6%) heeft een stoornis in het autisme spectrum. Dat is dus 0,6% van de Nederlandse bevolking. 40% tot 50% van hen functioneert op het niveau van iemand met een verstandelijke beperking.

De informatie op deze pagina's is uitsluitend bedoeld als algemene informatie. Er kunnen geen rechten aan de informatie op deze pagina's worden ontleend. Hoewel Horizon zorgvuldigheid in acht neemt bij het samenstellen en onderhouden van dit magazine en daarbij gebruik maakt van bronnen die betrouwbaar geacht worden, kan Horizon niet instaan voor de juistheid, volledigheid en actualiteit van de geboden informatie. Horizon wijst iedere aansprakelijkheid ten aanzien van de juistheid, volledigheid en actualiteit van de geboden informatie uitdrukkelijk van de hand.

HET ZAL
JE MAAR
OVER-
KOMEN...

MEDEWERKER JEUGDZORG DE CEL IN NA BESCHULDIGING VAN ONTUCHT

Op een ochtend gaat in het huis van Jeroen de telefoon. Jeroen woont samen met zijn vriendin en tweejarige dochter in Rotterdam. Hij werkt al 14 jaar in een residentiële jeugdvoorziening voor kinderen tot 12 jaar met ernstige gedragsproblemen. Soms gebeuren er schokkende dingen; als je werkt met dit soort kinderen hoort dat erbij. Maar als het plotseling heel persoonlijk wordt, kan je leven veranderen in een nachtmerrie. En dat is precies wat Jeroen overkomt in oktober 2011.

Een vreemd telefoontje

Jeroen wordt gebeld door zijn leidinggevende die hem vraagt direct naar zijn werk te komen. Er is iets met twee meisjes op de groep waar hij werkt. Zijn dienst begint 's avonds pas, dus dit is ongewoon. De stemming op zijn werk belooft niet veel goeds. Al snel ligt er een beschuldiging van ontucht op tafel: Jeroen zou de twee meisjes van 11 en 13 jaar onzedelijk hebben betast. Dit verhaal hebben de twee meisjes bij één van zijn collega's uit de doeken gedaan en nu vraagt

zijn leidinggevende om opheldering. Los van de schrik voelt Jeroen zich boos, verdrietig en onzeker over wat hem te wachten staat. De politie buigt zich over de zaak en in de tussentijd mag Jeroen geen contact opnemen met collega's. Jeroen vertrekt verward en aangeslagen. De dagen daarna blijft het stil. Ongewoon stil.

De arrestatie

Op een vroege ochtend in november 2011 gaat de deurbel. Politie. Ze arresteren Jeroen voor ontucht met twee minderjarige meisjes. Omdat er aangifte tegen hem gedaan is, is het geen verrassing dat de politie eraan te pas komt. Maar nu ze echt voor de deur staan, schrikt hij toch. Bovendien arresteren ze hem in het bijzijn van zijn gezin en nemen ze hem als een misdadiger mee naar het bureau. "Het is allemaal zo onwerkelijk, dat je je op dat moment niet goed realiseert wat je overkomt", vertelt Jeroen.

Beschuldiging en vrijspraak

Zijn leven verandert in een ware nachtmerrie. Jeroen mag geen contact hebben met de buitenwereld en hij wordt vier dagen lang verhoord. Hij

wordt beschuldigd en behandeld als iemand die zijn bevrediging zoekt in het betasten van kleine, onschuldige meisjes. Weet de politie niet dat dit meisjes zijn die heel veel hebben meegemaakt en dat zij daardoor niet in staat zijn de gevolgen van deze beschuldigingen te overzien? Hij vindt deze behandeling buiten alle proporties. Na vier vreselijke en lange dagen wordt hij voorgeleid aan de officier van justitie en kort daarna vrijgesproken door de rechter-commissaris. En hoewel hij zwaar is aangeslagen door deze ervaring valt er een last van hem af; het is voorbij, hij mag naar huis.

Hoger beroep

Thuis dringt tot hem door wat voor effect deze aanklacht heeft op zijn leven en dat van zijn familie. De pers heeft de zaak gretig opgepakt en ze bestempelen de aanklacht van de meisjes, net als de politie, direct als de waarheid. Zijn gezin, zijn familie en hijzelf worden met de nek aangekeken. Op zijn werk bekijken ze de zaak gelukkig een stuk realistischer. Na een positief gesprek mag Jeroen gewoon weer aan het werk. Hij is blij. Het is een beetje onwennig, maar zijn werk biedt hem de nodige afleiding zodat hij zijn ervaringen van de afgelopen weken even kan parkeren. Maar helaas is de blijdschap van korte duur, er wordt hoger beroep aangegetekend. Deze zitting vindt plaats op 18 november en duurt welgeteld vijf minuten. Jeroen vertrekt gespannen naar huis, om 16.00 uur doet de rechter uitspraak. En dan is er slecht nieuws. Jeroen moet 14 dagen de cel in, hij zou een gevaar vormen en de rechter wil voorkomen dat hij contact opneemt met zijn werk en met de meisjes.

Aangeslagen en machteloos

Op vrijdagavond wordt Jeroen opgehaald door agenten en wordt hij op het hoofdbureau vastgehouden. Na een lang weekend waarin er niets gebeurt, wordt Jeroen overgeplaatst naar de stadsgevangenis. Op dat moment weet zelfs zijn advocaat niet wat er gaat gebeuren. Na drie dagen mag hij eindelijk naar huis bellen en krijgt hij bezoek van zijn vriendin en familie. Iedereen is enorm aangeslagen en voelt zich machteloos.

ZIJN HART STAAT STIL.
"DE OFFICIER HEEFT HOGER
BEROEP AANGETEKEND",
HOORT HIJ ZIJN ADVOCaat
DOOR DE TELEFOON ZEGGEN.

De rechercheurs raken hem tijdens de verhoren tot op het bot. Ze dagen hem uit in de hoop dat hij bekent. Of in ieder geval iets loslaat waar ze wat mee kunnen. Het wordt hem pijnlijk duidelijk: ze zien hem niet meer als hulpverlener met liefde voor mensen en zijn werk, maar als een monster dat niet van kinderen af kan blijven. Jeroen: "Op deze dag in november brak er iets in mij."

Drie keer hoger beroep, drie keer vrijspraak

De zaak van Jeroen komt op 2 december voor in de Raadskamer en hier wordt hij voor de tweede keer vrijgesproken. De officier van justitie laat het er niet bij zitten, ze blijft hoger beroep aantekenen en de nachtmerrie zet zich voort. Jeroen is er op voorbereid, maar toch verlamt de dagvaarding hem als deze op de deurmat ligt. In de ogen van Jeroen haalt de officier van justitie alles uit de kast om hem te veroordelen voor ontucht. Desondanks krijgt hij op 29 maart het bericht dat hij voor de derde keer is vrijgesproken. Maar weer laat de officier van justitie het er niet bij zitten. Op de allerlaatste dag dat het mogelijk is, tekent zij voor de derde keer hoger beroep aan. De zaak gaat naar het gerechtshof in Den Haag. Wanneer is dan nog niet duidelijk.

Eindelijk weer aan het werk

Dat deze zaak een raar verloop heeft is nu wel duidelijk. Eén van de meisjes die Jeroen beschuldigde, trekt haar beschuldiging al vrij snel in. De vader van het andere meisje legt een verklaring af, waarin hij aangeeft dat zijn dochter eerder een soortgelijke beschuldiging heeft geuit toen ze in een andere instelling verbleef. Dit is volgens hem haar manier van aandacht trekken. Voor Jeroens leidinggevende is het inmiddels duidelijk dat hij onschuldig is. In 2012, net voor de zomer, gaat Jeroen weer aan het werk, maar wel op een andere locatie. Eindelijk! Ondanks alles wat er gebeurd is, houdt hij van zijn werk. Dit is waar hij goed in is en waar hij in gelooft.

Definitief onschuldig: eindelijk

In november 2012 moet Jeroen weer voor de rechter verschijnen. In Den Haag wordt de zaak aangehouden zodat deze onderzocht kan worden door een gerechtshofpsychologe. Al meer dan een jaar staat het leven van Jeroen en zijn gezin op zijn kop. In het afgelopen jaar is hij door drie rechters vrijgesproken en toch blijft de officier van justitie het gevecht aangaan. Onbegrijpelijk vindt Jeroen: "Ze maken je leven

"MISSCHIEN NAÏEF,
MAAR IK HEB ME NOOIT
GEREALISEERD DAT
IK ALS MAN WERKEND
MET KINDEREN ZO
KWETSBAAR BEN."

kapot terwijl de zaak aan alle kanten rammelt en er ook aan de zijde van justitie de nodige fouten zijn gemaakt." In juli komt dan het rapport van de gedragsdeskundige binnen: dit ziet er positief uit! Tegelijkertijd blijft Jeroen wantrouwig, want telkens wanneer hij denkt dat het over is, begint de onzekerheid opnieuw. In augustus ontvangt hij de oproep van het gerechtshof in Den Haag. Wanneer hij op 14 oktober 2013 voor komt, wordt hij direct vrijgesproken. Het staat vast voor de rechters: hij is onschuldig! Het is klaar. Jeroen en zijn gezin kunnen deze nachtmerrie na twee jaar achter zich laten en beginnen met de verwerking.

Het meisje dat Jeroen aan heeft geklaagd, is in een pleeggezin geplaatst. De pleegouders ondersteunden het meisje in haar aanklacht en hebben samen met haar een schadevergoeding aangevraagd. Naar verluidt zijn de pleegouders nu zelf door het meisje beschuldigd van mishandeling. Jeroen is nog steeds aan het werk. Samen met zijn gezin probeert hij zijn leven weer op te pakken. Door alle media aandacht is zijn zaak gemeengoed geworden en dat valt hem zwaar. Zijn advocaat heeft een verzoek voor schadevergoeding ingediend. Deze aanvraag loopt nog.

Voor een werkgever is dit een ingewikkelde zaak. Serieus met klanten omgaan en procedures volgen is belangrijk. De manier waarop politie, justitie en de media deze zaak opgepakt hebben, valt echter te betreuren. Het betreft bijzondere kinderen, soms ernstig beschadigd; dat er af en toe heftige situaties ontstaan is inherent aan de sector. Meer zorgvuldigheid is op zijn plaats en er zou rekening gehouden moeten worden met de context waarin zo iets ontstaat.

Seksuele voorlichting: een taak van ouders en van de school?

Tekst Maaïke van Nielen en Mart van der Aa Beeld Shutterstock.com

Seksualiteit. Voor veel mensen is het geen gemakkelijk gespreksonderwerp. Het voorlichten van kinderen over 'de bloemetjes en bijtjes' laten we liever aan anderen over. Ouders praten vaak pas over seks als hun kind er zelf mee komt. En leerkrachten zien liever dat ouders hierin hun verantwoordelijkheid nemen. Waarom pakken we dit niet samen op?

Vrijen, voorbehoedsmiddelen, soa's, zelfbevrediging en orgasmes zijn geen eenvoudige onderwerpen om met kinderen te bespreken. Al helemaal niet op de basisschool. Toch begint de seksuele ontwikkeling al lang voordat je kind gaat puberen. Alle ouders krijgen te maken met seksueel gedrag van kinderen en jongeren, compleet met alle vragen die daar bij horen. Aan de eerste zoen en vrijpartij gaat namelijk een hele ontdekkingstocht vooraf, die al begint bij de geboorte.

Wat is seksuele ontwikkeling?

Seksuele ontwikkeling gaat over alle stappen die kinderen en jongeren zetten op weg naar volwassen seksualiteit. Het kind leert zijn eigen lichaam en dat van anderen kennen, en ervaart de lichamelijke gevoelens die daarbij horen. Het kind ontdekt vriendschappen en relaties. Lichamelijkheid en verbondenheid helpen bij het vormen van een gezonde volwassen seksualiteit. Die ontwikkeling stopt niet zomaar als je volwassen bent.

Hoe verloopt seksuele ontwikkeling?

Bij elke leeftijdsfase horen gedragingen en gevoelens. Kinderen knuffelen en geven zoenetjes, kijken naar elkaars blote lichaam, bestuderen de eigen geslachtsdelen en die van andere kinderen en raken deze aan, vertellen vieze mopjes of worden verliefd. Als ze verder opgroeien, zetten ze de eerste stappen richting relaties en hebben ze hun eerste seksuele ervaring. Dat kan bijvoorbeeld orale seks zijn, of geslachtsgemeenschap.

Moet je alles 'normaal' vinden?

Nee. Bepaalde handelingen en gevoelens 'horen bij de leeftijd'. Onze taak als opvoeders is om kinderen sociale omgangregels en grenzen te leren, zodat een kind zichzelf en anderen leert res-

pecteren. Maar soms gaat een kind een grens over. Onvoldoende respect komt in gradaties voor. Het begint met ongelijkwaardigheid. Wanneer dit samen gaat met dreigementen, agressie of geweld, dan hebben we het over zwaar seksueel grensoverschrijdend gedrag. Het is dan nodig om het gedrag bij te sturen, consequent af te wijzen of te bestraffen.

Wat is seksuele opvoeding?

Stel je voor, op een dag roep je de kinderen bij elkaar voor een gesprek over de bloemetjes en bijtjes. Herkenbaar? Natuurlijk niet. In de praktijk loopt seksuele opvoeding helemaal anders. Het is geen momentopname, maar een proces. Seksueel opvoeden bestaat voor een deel uit wat je aan een kind vertelt over veilige en gezonde seksualiteit. Kinderen leren ook heel veel van jouw gedrag. Kinderen en jongeren maken een seksuele ontwikkeling door en ouders, leerkrachten en andere volwassenen moeten hen daarbij begeleiden.

Wanneer start je met seksuele opvoeding?

Er is niet zomaar één tijdstip of moment in het leven van een kind om 'het' te vertellen. Vanaf de babytijd krijg je te maken met vragen en situaties die verband houden met lichamelijkheid, seksualiteit en relaties. Er zijn veel momenten waarop zaken als intimiteit, lichaam, grenzen en veilig vrijen ter sprake zullen komen. Daarom spreken we liever over 'seksuele opvoeding' dan over 'seksuele voorlichting'.

Krijgen kinderen seksuele voorlichting op school?

Het is wenselijk dat relationele en seksuele vorming opgenomen wordt in de ontwikkelingsdoelen van het basisonderwijs. Deze doelstellingen zorgen ervoor dat kinderen en jongeren ook verplicht les krijgen over relaties en seksualiteit, aangepast aan de leeftijd. Hoe de school van jouw kind dat concreet aanpakt kun je op school navragen.

“HET
GOEDE
VOORBEELD
GEVEN
IS GEEN
HALF
WERK”

Laura Eijsberg

Functie: Gedragswetenschapper
en Onderwijs Intercedent

Een flexibel pleeggezin met een groot hart

Tekst en beeld [Fotomeisel.nl](https://www.fotomeisel.nl)

Wat fijn om op zaterdagmiddag binnen te komen bij een gezin dat gezellig met zijn allen bordspelletjes zit te spelen. Aan tafel zitten vader Jonathan, moeder Silke en hun zoons Nirai (5 jaar) en Tiado (3 jaar). Boven doen pleegbroertje Menno (2 jaar) en pleegzusje Lotte (1 jaar) nog hun middagslaapje. Een heel normaal gezin met een groot hart voor kinderen.

Heel luchtig vertelt Silke, fulltime (pleeg)moeder en SPH-opgeleid, dat er deze week een pleegzusje bij is gekomen. Een crisisplaatsing. En dat is niet de eerste keer. Het gezin heeft de afgelopen vier jaar al vijf crisisplaatsingen gehad. Menno was nog maar vijf dagen oud, toen hij vanuit een crisissituatie bij het gezin werd geplaatst. Die crisisplaatsing is overgegaan in een langdurige plaatsing.

Hechten en loslaten

Zo komen we gelijk op het onderwerp hechten en loslaten, want dat is best lastig. Uiteraard houd je er als pleegouders rekening mee dat pleegkinderen er tijdelijk zijn en weer weggaan. Alleen voor hun eigen kinderen wordt het nu lastiger. Zij zien de pleegbroertjes en -zusjes komen en gaan. Dat heeft grote impact.

Een pleegkind is er ineens

Als je zwanger bent van je eigen kinderen groei je negen maanden lang naar je kind toe. Pleegkinderen zijn er ineens. Daarbij heb je ook meteen te maken met de biologische ouders, voogd, pleegzorgmedewerker en alle regels die bij dit proces komen kijken. Zo moet je aanvragen of je met je pleegkind op vakantie of naar de dokter kunt. Ook is een paspoort of identiteitskaart regelen soms lastig.

Grappige situaties

Er ontstaan grappige situaties met pleegkinderen. Bijvoorbeeld toen Silke net was bevallen van zoon Tiado en er een aantal maanden later een pleegbaby kwam. Silke: "Je ziet

mensen kijken en denken; hoe kan dit nou, net bevallen en nu alweer? Of mensen die niet weten dat Menno een pleegzoon is en denken dat na twee bijzondere namen als Nirai en Tiado de inspiratie op is." Bij een crisisplaatsing is er bij binnenkomst vaak niet veel bekend van het kind. De naam van één van hun pleegkinderen was zo moeilijk uit te spreken dat ze de naam op een papiertje schreven en steeds oplazen. Uiteindelijk bleken ze de naam helemaal verkeerd uit te spreken en bovendien had hij een bijnaam. Geen wonder dat hij niet luisterde!

Maatschappelijk betrokken

Pleegkinderen horen er voor dit gezin helemaal bij. Silke en Jonathan wilden altijd al een groot gezin waar er veel ruimte is voor kinderen met extra behoeften. Iets betekenen voor de maatschappij; dát staat voor hen centraal. Aanvankelijk dachten ze deze plannen te realiseren in Afrika. Maar uiteindelijk werd het Nederland.

Meer kinderen opvangen

Hebben Silke en Jonathan nog wensen voor de toekomst? Jazeker, vooral als het gaat om de kinderen. Het gezin wil graag nog meer kinderen opvangen. Het liefst zouden ze allebei fulltime pleegouder zijn. En natuurlijk willen ze al hun kinderen gezond zien opgroeien, want welke ouder wil dat nou niet!

Meer informatie over pleegzorg vind je op pagina 62.

Komt dat zien!

De samenleving wordt steeds complexer en vraagt om een "ik ga het zelf oplossen" mentaliteit. Zelf keuzes maken, zelf verantwoordelijkheid nemen, en zelf de regie voeren over je eigen leven zijn steeds terugkerende thema's waar veel filmmakers en schrijvers zich met smaak in vastbijten. Onze selectie bevat themaboeken met een frisse blik, en films die variëren van humoristisch tot nagelbijtend spannend. Kijk, lees en geniet.

TOP 10 BOEKEN

1. De zeven eigenschappen van effectief leiderschap
2. Slim maar
3. Gezag
4. De moed van imperfectie
5. De pretpark generatie
6. De druppel en de oceaan
7. Heb jij even geluk
8. Eigenaardig opvoeden
9. Aan alle gescheiden ouders
10. Het puberende brein

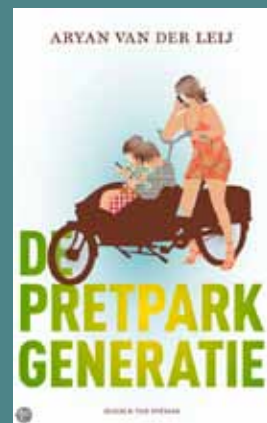

SLIM MAAR...

Peg Dawson en Richard Guare, Hogrefe Uitgevers
Een handzame vertaling van baanbrekend onderzoek naar praktische adviezen en tips om thuis of in de klas toe te passen. Een boek met praktische handvatten en tips om thuis of in de klas toe te passen.

DE PRETPARKGENERATIE

Aryan van der Leij, Nijgh en van Ditmar
De pretparkgeneratie staat model voor de manier waarop we met onszelf en onze kinderen omgaan: alles moet leuk zijn. Er dreigt volgens de schrijver een chronisch gebrek aan opvoeden.

De moed van imperfectie

Brene Brown, Bruna
Leef vanuit het gevoel dat je de moeite waard bent. Door middel van tien stellingen wordt de lezer aangemoedigd om perfectionisme te laten varen en stress los te laten.

Gezag

Mark Van Vugt en Max Wildschut, Bruna
Leiderschap is te leren. Zeven gedragsprincipes worden praktijkgericht uitgewerkt en zijn direct toepasbaar. Compleet met momenten van reflectie en vragenlijstjes om beter zicht op jezelf te krijgen.

De zeven eigenschappen van effectief leiderschap

Stephen R. Covey – Business Contact
Stephen Covey leert ons aan de hand van zeven eigenschappen hoe we de kwaliteit van ons werkende leven, privéleven en gezinsleven kunnen verbeteren. Zijn filosofie is van alle tijden en spreekt steeds weer nieuwe generaties aan. De praktische aanbevelingen aan het einde van ieder hoofdstuk helpen je jouw gedrag en dat van anderen bewuster te ervaren.

ALLEEN MAAR NETTE MENSEN

komedie 2012
David Samuels komt uit een intellectueel Joods gezin uit het chique Amsterdam Oud-Zuid, maar wordt vaak voor Marokkaan aangezien. David is een man met een bijzondere missie: hij zoekt een donkere seksgodin met booty en brains. Zijn ouders en vrienden verklaren hem voor gek, maar David zet zijn zoektocht onverschrokken voort. Zal David zijn ideale vrouw ooit vinden?

Daglicht

drama 2013
In *Daglicht* worstelt een jonge advocate en alleenstaande moeder met het combineren van haar werk en de zorg voor haar probleemkind Aron. Als Aron wegens onhandelbaar gedrag een week van school gestuurd wordt en oma niet kan oppassen, belanden Iris en haar zoon in haar ouderlijke huis. Tijdens dit verblijf stuit Iris op een duister familiegeheim. Iris heeft een autistische broer die in een TBS kliniek verblijft vanwege de moord op zijn buurvrouw en haar dochtertje. Iris is vastbesloten hem vrij te pleiten en komt tijdens haar onderzoek achter nog veel meer geheimen.

The Daisy Chain

horror 2008
Martha en Tomas verhuizen naar een afgelegen dorpje in Ierland na de dood van hun dochtertje. Daar aangekomen leren ze Daisy kennen, een autistisch weesmeisje dat vaak in het dorp rond-dwaalt. Daisy, die nog steeds littekens bij zich draagt van de gruwelijke dood van haar ouders, voelt zich al snel thuis. Maar dan vinden er een reeks rare gebeurtenissen plaats en merk je als kijker waarom dat huis waar het prille gezin woont zo lang leegstond.

Vast

drama 2011
Isabel zit in een gesloten jeugdinstelling. Ze is getekend door een jeugdtrauma en als gevolg daarvan heeft ze een persoonlijkheidsstoornis ontwikkeld. Ze ondergaat de dagelijkse routine in de jeugdinstelling schijnbaar emotioneel, maar soms komt het tot een extreme uitbarsting. Alleen kickboksleraar Mike lijkt af en toe tot haar door te kunnen dringen. Een portret over een meisje en haar onvermogen om in de jeugdinstelling met zichzelf en haar problemen om te gaan.

TOP 10 FILMS

1. Daglicht	6. SOOF
2. Vast	7. Biutiful
3. Alleen maar nette mensen	8. En daarom werk ik, 14 jaar later
4. KLASS	9. What Maisie Knew
5. The Daisy Chain	10. Les geants

KLASS

drama 2007
Joosje is het slachtoffer van talloze pesterijen in de klas. Hij laat alles over zich heen komen alhoewel zijn vader hem vaak aanmoedigt om terug te vechten. De enige die voor hem opkomt is zijn klasgenoot Kaspar, die daarmee ook zelf slachtoffer wordt. Zelfs de vriendin van Kaspar laat hem in de steek. Als de pesterijen uit de hand lopen besluiten de jongens terug te slaan. Een portret over puberaal gedrag en de donkere kant van de mens.

GOEDE JONGENS, MAAR VERKEERDE VRIENDEN...

Imad is 15 jaar. Maar als je hem spreekt, lijkt het alsof je een man van de wereld hoort praten. Hasjtransporten, andere louche zaakjes en uiteindelijk zelfs een roofoverval. Al heel jong hield Imad er een levendige handel op na om snel geld te maken. Waarom? In de eerste plaats om voor zijn gezin te zorgen. Uiteindelijk kwam hij terecht in een gesloten jeugdzorginstelling. Over een maand mag hij weer naar buiten.

Tekst **Francisca Martens** Beeld **violainechapallaz.com**

Toen hij drie jaar was gingen Imads ouders uit elkaar. Vanuit Amsterdam, waar zijn vader alleen achter bleef, kwam hij via een korte stop in Almere Buiten in Rotterdam terecht. Samen met zijn moeder, zus en broertje. "Een wereldstad, een havenstad, een criminele stad", zoals Imad het zelf noemt. Het gezin leefde van een uitkering; er was weinig te besteden. En dat was niet altijd gemakkelijk. Imad vertelt erover.

De man thuis

Eigenlijk was ik van jongs af aan dé man bij ons thuis. Ik heb een oudere zus en een jonger

broertje. Als oudste man in huis voelde ik me verantwoordelijk voor ons gezin. En als we bijvoorbeeld niet eens, zoals iedereen, met zijn allen een dagje naar Duinrell konden, zorgde ik er wel voor dat we vijf keer konden. Dat zag ik als mijn taak.

Snel veel geld maken

Hoe ik dat voor elkaar kreeg? Door allerlei verkeerde dingen te doen. Ik blowde veel, ging weinig naar school en kwam regelmatig in aanraking met de politie. Omdat ik veel op straat rondhing, kwam ik de verkeerde jongens tegen. Of nee: het zijn goede jongens, maar ze doen verkeerde dingen. En ik deed eraan mee, omdat het snel veel geld opleverde. Het was alleen fout geld, maar toen had ik daar schijt aan.

Familie

Mijn ouders hadden in die tijd totaal geen grip op mij. Er zijn wel dingen gebeurd thuis, maar ik heb goede ouders. Als alleenstaande moeder met een uitkering is het echt niet gemakkelijk. Ik heb ook een fijne broer en zus. Met mijn zus kan ik gelukkig goed praten over ons verleden.

Degene die mij het best begrijpt, is mijn oom. Hij is mijn voorbeeld. Niemand snapt mij zo goed als hij. Dat komt omdat hij vroeger ook in het criminele circuit zat. Hem is het gelukt om eruit te stappen en met zijn eigen verhuisbedrijf op een eerlijke manier geld te verdienen.

Binnenvetter

Als je eenmaal in zo'n crimineel circuit zit, kom je er niet zo gemakkelijk weer uit. Als je wilt stoppen, kun je flink in de problemen komen. Dat gaat tot liquidaties aan toe. Ik ken wel mensen die dat hebben meegemaakt. Natuurlijk maakt me dat bang en ben ik wel eens verdrietig. Maar dat houd ik allemaal voor mezelf, want op straat heb je daar niets aan.

Vandaag had ik een slechte schooldag. Sowiezo vind ik het lastig om me te concentreren, maar mijn tante is net overleden en dat maakt het nog moeilijker. Als ik moet leren, denk ik vaak aan het verleden. Ik werk liever met mijn handen. Dan hoeft ik nergens aan te denken en lukt het me wel mijn hoofd erbij te houden.

Stapje voor stapje

Als ik deze jeugdzorginstelling straks verlaat, wil ik naar het ROC om mijn MBO-diploma te halen. Daarnaast krijg ik dagbehandeling. Als ik mijn diploma op zak heb, dan ga ik aan de slag bij het verhuisbedrijf van mijn oom. Daar leer je ook administratie doen, met mensen omgaan, er komt heel wat bij kijken. Alle mensen zitten anders in elkaar; ik vergelijk het graag met auto's. Die zien er onder de motorkap ook allemaal anders uit. Leren in de praktijk, dat is wat bij mij past. Stapje voor stapje probeer ik het beter te doen.

In de gesloten jeugdzorg vind ik het helemaal niets, maar alles is beter dan in de gevangenis

zitten tussen de foute types. Daar wil je écht niet heen. Hier kun je niet weg en hoor je alles. Soms is er ruzie en daar kan ik helemaal niet tegen. Dat heeft te maken met mijn verleden; vroeger was er thuis ook veel agressie. Met mijn mentor Jeffrey kan ik goed praten. Van hem heb ik geleerd hoe je 'nee' kunt zeggen en dat je ook op een goede manier geld kunt verdienen. Alleen gaat dat wel een stuk langzamer. Jeffrey is wijs en ik houd van wijze oudere mensen.

Geloof

Geloven in mezelf en in de Islam is voor mij heel belangrijk. Het helpt me om deze periode door te komen, voortaan de juiste keuzes te maken en op het rechte pad te blijven. Veel jongens hier zitten hun tijd uit en gaan daarna weer op het slechte pad. Of ze komen weer terecht in een andere instelling. Ik geloof dat jeugdzorg werkt als je er ook zelf in gelooft. Ik wist voordat ik hier kwam al dat ik het voortaan anders wil doen. Waar ik van droom? Van een eigen bedrijf in Marokko; een soort Heineken, want ze houden daar erg van bier. En een leuke vrouw en kinderen. Ja. Dat zijn mijn drie dromen."

STANDVASTIG

"Ik praat met jou, omdat ik dat wil", zegt Imad als we hem onverwachts komen interviewen: "Als ik dat niet wil, dan doe ik het niet. Want ik moet niets." Hopelijk is hij straks net zo standvastig als hij zijn oude vrienden tegenkomt, die hem proberen over te halen opnieuw het verkeerde pad op te gaan. Zelf heeft hij daar alle vertrouwen in. Want hij heeft alles al gedaan en nog veel meer. Imad: "Nu weet ik beter."

"MET BLOWEN BEN IK
NU AL TWEE
MAANDEN GESTOPT
EN IK VOEL ME
EEN STUK BETER."

"NU DENK IK:
LIEVER EERLIJK
GELD, DAN
FOUT GELD."

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN

DAMILAN

Damian woont samen met zijn vader, moeder, zus en twee broertjes in Ommoord - Zevenkamp. Iedere dag gaat hij met de taxi naar school in Rotterdam-Zuid. Hij zit op deze locatie omdat hij autistisch is. Zelf zegt hij daarover dat hij 'meer moeite heeft om dingen te begrijpen' en ook 'druk' is door zijn autisme. Damian heeft het fototoestel van zijn opa geleend om ons te laten zien wat hij op een dag allemaal doet en meemaakt.

Tekst **Sarina Hoogendam**

De dag begint al vroeg, om zes uur is Damian uit bed. Hij vindt het fijn om rustig aan te doen in de ochtend. Hij ontbijt, poetst zijn tanden, speelt met de kat en kijkt een beetje televisie. Vandaag helpt Damian mee in het huishouden, hij zet de vuilnisbakken buiten en ook de resterende zakken brengt hij weg.

Als hij uit is moet hij weer op de taxi wachten. Soms is de taxi er op tijd, maar als het druk is op de weg kan het ook wel eens lang duren. Meestal is Damian om vier uur weer thuis. Vandaag gaat hij meteen voetballen met Jadon op het veldje achter zijn huis. Voetballen is Damian zijn hobby.

Damian kan niet alleen goed voetballen, hij kan ook nog eens lekker koken. Vanavond gaat hij paardrijden en naar voetbaltraining, dus een gehaktballetje gaat er wel in.

Na deze drukke bezigheden is Damian best moe en hongerig. Hij eet meestal nog iets en gaat daarna naar zijn kamer. Daar kijkt hij wat televisie of zit op de computer. Hij kijkt graag voetbal en op de computer zit hij op Facebook. Om negen uur is het tijd om naar bed te gaan.

Hij moet wachten op de taxi die hem naar school brengt. Die komt altijd tussen zeven en acht uur. De rit in de taxi duurt best lang, er worden nog andere kinderen opgehaald. In de taxi is het vaak druk en soms vindt Damian dat lastig.

Na het eten wordt hij door zijn vader naar de voetbaltraining gebracht. Damian is keeper van het autistenedelftal jg2 bij sportclub NOC Kralingen. Hij komt uit een sportieve familie, want zijn zus en jongere broertjes voetballen ook bij NOC en zijn vader is trainer.

“ IN BEWEGING BLIJVEN
HELPT JE VERDER ”

Richard Vons

Functie: Trajectbegeleider AKA/ Agressieregulatie Trainer (RADAR)
Horizon Academie

GEEN discussie!?

Een leuke manier om elkaar beter te leren begrijpen en tegelijkertijd nuttige onderwerpen makkelijker bespreekbaar te maken.

Er is geen discussie over mogelijk: opvoeden en opgroeien is niet altijd eenvoudig. Naast dat we onze eigen persoonlijkheden hebben, verschillen volwassenen en kinderen nogal eens van inzicht. Met dit spel komen onderwerpen als regels, grenzen, straffen, belonen en omgaan met elkaar op spelende wijze aan bod.

Bestel het spel nu via de website horizon.eu/bestelformulier en vermeld de kortingscode bij opmerkingen. Je ontvangt dan het kaartspel voor € 4,95 en het bordspel voor € 19,95

Vul voor je korting de speciale actiescode in: *maggezien 2014* Deze actie is geldig tot 1 oktober 2014

Vraag:
Noem drie dingen die je leuk vindt om te doen.

Stelling:
Kinderen mogen zelf bepalen wat ze eten. Ben je het eens of oneens met deze stelling? Noem drie redenen.

Vraag:
Welke afspraak of regel zou jij thuis willen invoeren?

Vraag:
Noem drie dingen die je kind nu belangrijk vindt.

Vraag:
Wat maakt jou het meest ongerust?

Vraag:
Noem een ding dat jij in de relatie met je kind zou willen veranderen.

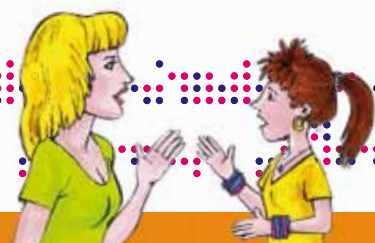
Stelling:
Ouders hebben de verantwoordelijkheid om hun kind te leren omgaan met geld. Ben je het eens of oneens met deze stelling? Noem twee redenen.

Vraag:
Hoe kan je vader of moeder je helpen als je verdrietig bent?

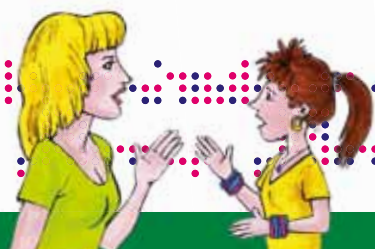
Vraag:
Waarom zouden ouders willen controleren of kinderen hun huiswerk maken?

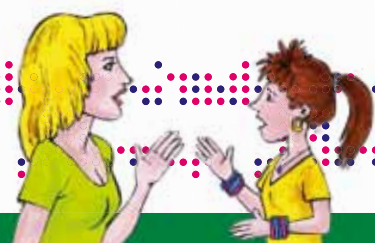
Vraagkaart voor Kinderen
jonger dan 12 jaar

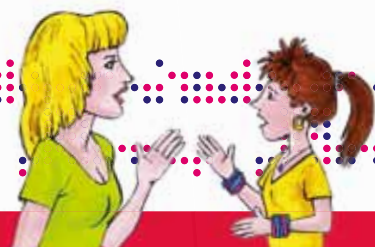
Vraagkaart voor Kinderen
jonger dan 12 jaar

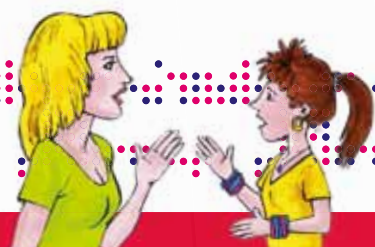
Vraagkaart voor ouders

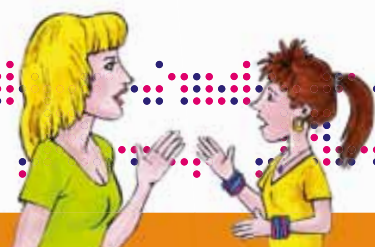
Vraagkaart voor Kinderen
jonger dan 12 jaar

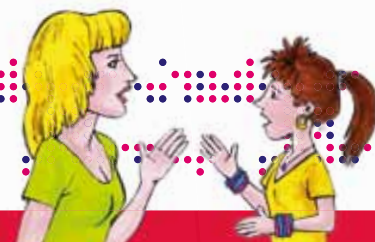
Vraagkaart voor ouders

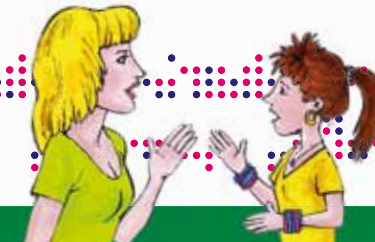
Vraagkaart voor ouders

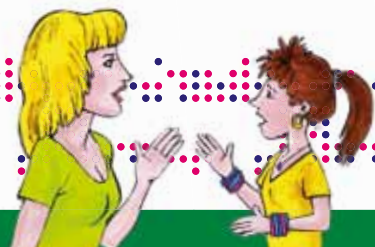
Vraagkaart voor Kinderen
ouder dan 12 jaar

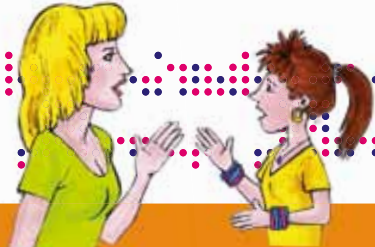
Vraagkaart voor Kinderen
ouder dan 12 jaar

Vraagkaart voor Kinderen
ouder dan 12 jaar

Vraagkaart voor Kinderen
ouder dan 12 jaar

PROFESSIONALS

**WETEN WANNEER HET
BETER IS OM ZICH NIET
AAN DE REGELS TE
HOUDEN, MAAR
KUNNEN ZICH ALTIJD
VERANTWOORDEN.**

Horizon

**WIJ ZIJN ACTIEF
OP ZOEK
NAAR DE
OPLOSSINGEN
VAN MORGEN.**

Horizon

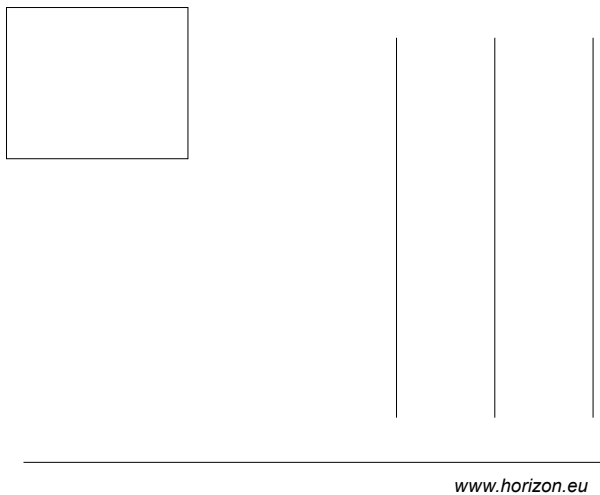
**LUISTEREN
IS VOORAL
GOED KIJKEN,
OP ALLE NIVEAUS,
MET JE HELE ZIJN.**

Horizon

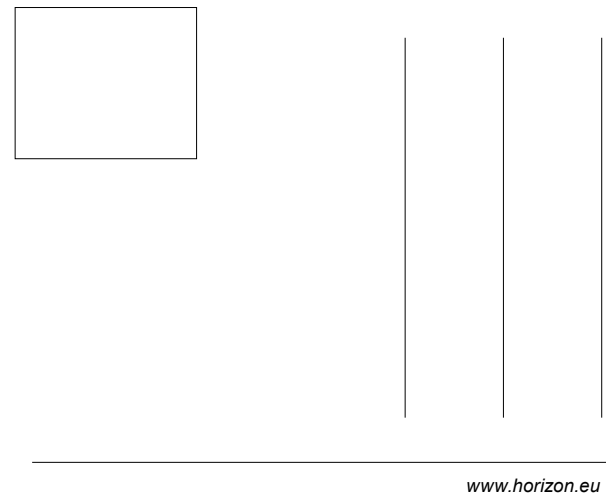
**ONT-MOETEN
=
NIET MOETEN**

Horizon

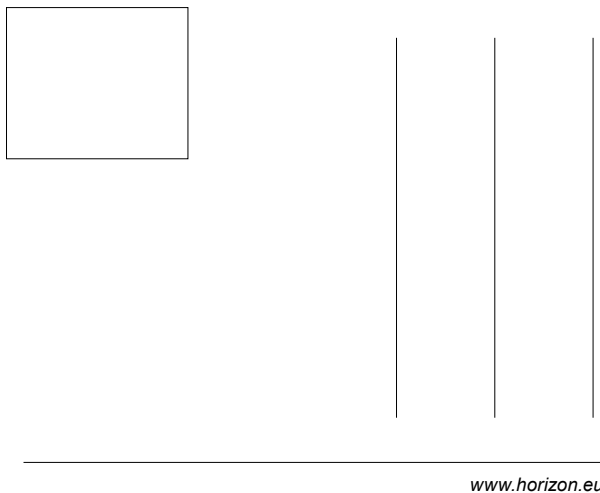

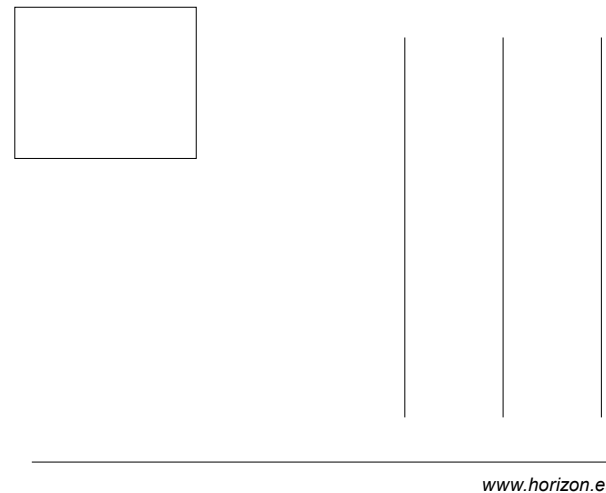
www.horizon.eu

www.horizon.eu

www.horizon.eu

www.horizon.eu

BLOG

Beeld www.shutterstock.com

VERLEIDINGEN WEERSTAAN LEER JE NIET DOOR WETGEVING, MAAR VAN JE OUDERS

Met de nieuwe wet- en regelgeving voor alcoholgebruik onder jongeren, neemt de overheid een belangrijke opvoedtaak over. Ouders beslissen niet meer voor hun kinderen of alcoholgebruik goed is of slecht, maar de wetgever grijpt in.

Blog door Matthijs Al – Gezinsbegeleider bij Horizon.

Jammer jongens en meiden! Jullie zijn niet meer in staat om verantwoordelijk met bier om te gaan. Het is einde verhaal; basta, finito! Kom maar terug op je achttiende verjaardag. Vanaf die dag kun je het namelijk wel. Niet boos naar mij kijken hoor, van mij had je gewoon mogen blijven zuipen. Maar het is de wet hè...

VERLEIDINGEN WEERSTAAN; HOE LEREN WE DAT? *Dat alcohol ongezond is, weten we allemaal. Hoewel een enkel onderzoek een aantal medische voordelen aantoont, is de heersende norm dat alcohol drinken je gezondheid geen goed doet. Zeker niet als je er te veel van drinkt. Maar ja, het is zo lekker... En wat lekker is, daar nemen we nu eenmaal graag veel van. Soms een beetje te veel. Hoe leren wij deze verleidingen te weerstaan en ons te beheersen, zodat we niet stoned, beschonken of obees door het leven gaan? Net zoals bij zoveel levensvaardigheden spelen ouders daar een belangrijke rol in. Kunnen kinderen op hen rekenen?*

HANDELINGSVERLEGEN OUDERS *Lampert en Spangenberg waarschuwen in hun pakkende boek 'De grenzeloze generatie**' voor het risico van handelingsverlegen ouders. Misschien kent u ze wel. Ouders die jong en spontaan willen blijven. Die trots vertellen dat ze 'dikke matties' met hun kind zijn. Maar in onze maatschappij staan we continu bloot aan allerlei verleidingen. En dat vraagt om ouders die kinderen stevig loodsen, hen leren verstandig met deze verleidingen om te gaan en hun eigen keuzes te maken. Grenzen stellen en de regie houden, zonder contact te verliezen, is niet gemakkelijk. Zeker niet als alle andere kinderen uit de klas 'gewoon' een biertje mogen, Naomi ook pas om één uur thuis hoeft te komen en Kevin wél een smartphone krijgt.*

DE WETGEVER GRIJPT IN *De Drank- en Horecawet is per 1 januari 2014 veranderd. Jongeren onder de achttien jaar zijn tegenwoordig strafbaar als zij alcohol bij zich hebben tijdens het stappen, op het terras of in het park. Of het nu gaat om bier, wijn of sterke drank. Sommige ouders omarmen deze nieuwe wetgeving en slaken een zucht van verlichting. Voor hen is een probleem opgelost. Andere ouders voelen zich beledigd en ervaren het als betutteling: alsof zij zelf niet kunnen beslissen of alcohol goed of slecht is! De wetgever neemt hiermee een opvoedtaak over.*

SYMPTOOMBESTRIJDING *Vanuit systeemtheoretisch oogpunt is dit een interessant fenomeen. De verantwoordelijkheid verschuift namelijk en er ontstaat een ander krachtenveld. Ouders moeten hun kinderen zo leren omgaan met de wet in plaats van met alcohol. De nieuwe wetgeving is dan ook vooral symptoombestrijding. Op zich is daar niets mis mee, maar bestaande problemen, zoals het comazuipen onder jongeren, worden hiermee niet opgelost. Daar moeten we ons met zijn allen bewust van zijn.*

ZELF DE REGIE NEMEN *Willen ouders niet het liefst zelf hun kinderen opvoeden? Mogen wij als samenleving niet gewoon van hen verwachten dat zij zich openstellen voor moderne inzichten, bijvoorbeeld over alcoholgebruik, die anders zijn dan in hun eigen jeugd? Leven in een gezin betekent telkens weer beslissingen nemen. Onze jeugdzorginstellingen staan klaar voor gezinnen waarin dit moeilijk is. Niet om beslissingen over te nemen van ouders, maar om hen te helpen deze zelf te nemen.*

DE VEILIGHEID BINNEN DE SCHOOL STAAT BIJ ONS VOOROP”

Henk is afdelingscoördinator op het Educatief Centrum, een school voor jongeren die uit het onderwijsproces zijn geraakt doordat ze veel problemen hebben. Door middel van mini ondernemingen bereiden jongeren zich hier voor op werk of een vervolgopleiding. Dit is Henk zijn verhaal.

Het begint vaak bij verstoorde schoolgang

Henk: “De jongeren die bij ons komen hebben vaak ernstige problemen. Sommige jongeren hebben tijden geen onderwijs gehad. Dat begint vaak bij conflicten op de school van herkomst. Het komt ook voor dat ouders hun kind thuis houden omdat ze niet kunnen accepteren dat hun kind het gewenste niveau niet aankan. Er zijn ook jongeren die zich onmachtig voelen om de (thuis)situatie waar ze uit komen te veranderen. Dit kan leiden tot het maken van verkeerde keuzes zoals het plegen van delicten of extreem agressief gedrag.”

Veilige omgeving voor leerlingen en medewerkers

“Ieder jongere krijgt bij ons de kans om aan zijn toekomst te werken. Sommige jongeren worden verplicht door leerplicht of justitie. Ze zijn niet altijd gemotiveerd of hebben problemen hiertoe die maken dat ze niet tot leren komen, bijvoorbeeld omdat ze verslaafd zijn of ernstige agressieproblemen hebben. Ze kunnen pas bij ons starten als ze er voor kiezen om deze problemen aan te pakken. Bij aanmelding proberen we altijd te achterhalen of jongeren betrokken zijn geweest bij een misdrijf en of er vrienden of slachtoffers van hen onderwijs volgen bij ons. Dit is een voorzorgsmaatregel, veiligheid staat voorop. Als dit in orde is gaan we in gesprek met leerlingen én ouders, we maken afspraken over welke inspanning we van hen verwachten en vertellen hen wat zij van ons mogen verwachten.”

Toepassen van herstelrecht

“We passen herstelrecht toe. Dat betekent dat bij een incident het slachtoffer centraal staat en bij zichzelf te rade gaat hoe hij/zij de schade kan herstellen. Er was een situatie waarbij een jongere een andere jongere mishandelde. De dader werd opgepakt en kwam later terug op school. We hebben toen de jongeren en hun ouders bij elkaar gezet om het uit te praten. De gedupeerde mocht uitspreken wat hij 'nodig' had van de dader om zich weer veilig te voelen en verder te gaan. Dit klinkt makkelijk, maar dat is het niet. De emoties lopen hoog op en je moet als professional stevig in je schoenen staan. Toch kiezen we er altijd voor om in gesprek te gaan, we laten jongeren niet los. Want dat is wat ze kennen, daarom zitten ze hier en daar leren ze niet van.”

Educatief shopp

Een uniek, met de hand gemaakt tafelblad van steigerhout. Een prachtige metalen bank of bloembak voor op het gazon. Het zijn allemaal producten die één ding gemeen hebben: ze worden gemaakt door enthousiaste jongeren die een praktijkopleiding volgen binnen Horizon. Van cateringservice tot copyshop: onze jongeren staan voor je klaar. En hoe meer je bestelt, hoe bekwaamer zij worden op hun vakgebied. Ook nieuwsgierig geworden? Kijk dan eens op de webshop van het Educatief Winkelcentrum. Hieronder geven wij alvast een voorproefje van wat je allemaal kunt bestellen.

KOFFIE DRINKEN WAS NOG NOOIT ZO LEKKER ALS UIT EEN UNIEK BEDRUKTE MOK.

STEELE DE SHOW MET EEN HANDGEMAAKTE LAMP, GEMAAKT DOOR ONZE METAALBEWERKERS.

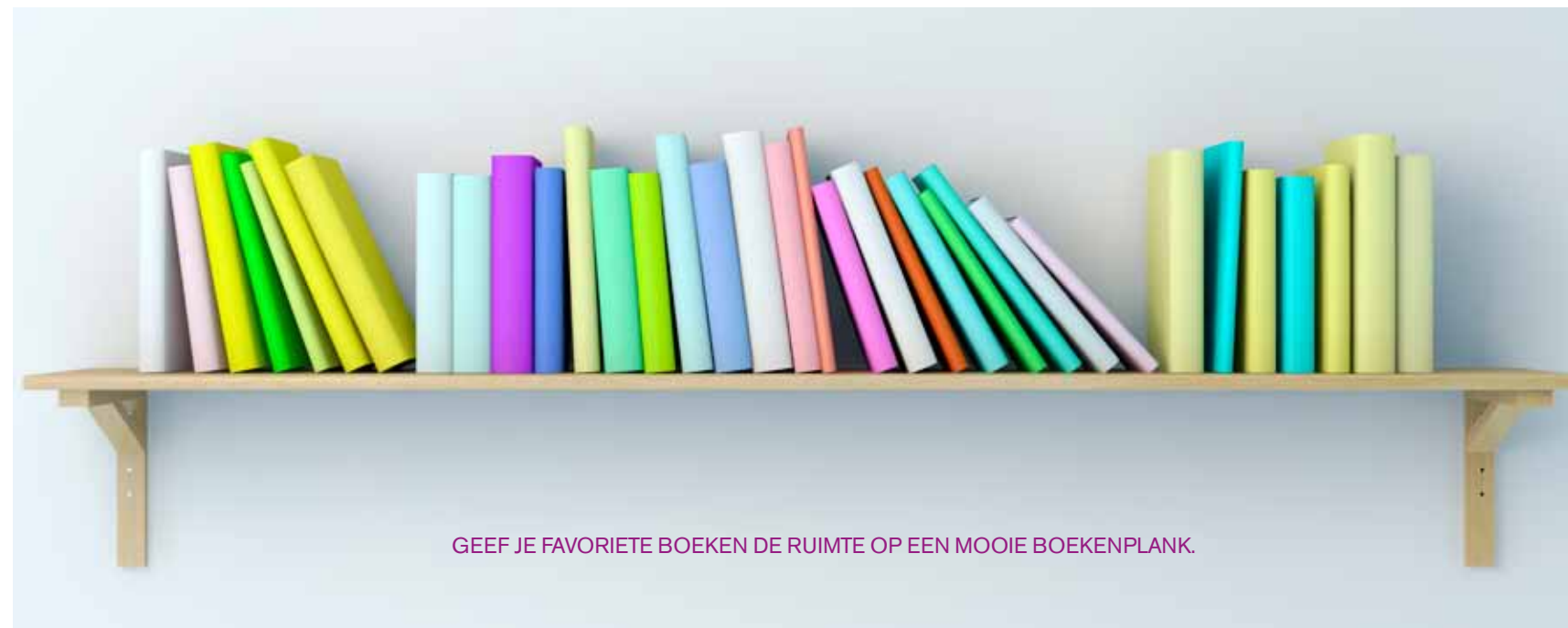
SPONSORLOOP? LOOP IN DE KIJKER MET EEN UNIEK BEDRUKT T-SHIRT.

EEN MOOI METALEN TUINHEK IS MET RECHT EEN BLIKVANGER.

IN DE MAAT DIE JIJ WILT: EEN UNIEKE TUINTAFEL VAN STEIGERHOUT.

GEEF JE FAVORIETE BOEKEN DE RUIMTE OP EEN MOOIE BOEKENPLANK.

DAT IS NOG EENS KUNST: EEN PRACHTIGE HANDGEMAAKTE BLOEMBAK VAN METAAL.

DIT TUINBANKJE ZIT PRINSHEERLIJK, EN WORDT OP MAAT GEMAAKT.

HULP NODIG BIJ EEN FEESTJE? ONZE CATERAARS STAAN VOOR JE KLAAR.

Al onze unieke objecten worden naar jouw wensen gemaakt. En dat voor een hele mooie prijs. Omdat wij puur maatwerk leveren, gaan wij graag met je om de tafel. Interesse? Kijk dan op horizon.eu/educatief-winkelcentrum/ en neem contact met ons op. Kijk voor meer verkoopinformatie op pagina 62.

HET ZAL
JE MAAR
OVER-
KOMEN...

OP EEN DAG GAAT HET INEENS HÉÉL ERG MIS

Joost (18 jaar) heeft een rijke geschiedenis in de jeugdzorg. Hij is zwakbegaafd, autistisch en heeft ernstige gedragsproblemen. Al jaren wordt hij behandeld in verschillende gesloten instellingen. Op een dag loopt het zó uit de hand, dat hij een jeugdzorgmedewerker neersteekt.

Tekst Terry Ikking Beeld Shutterstock.com

ZEKER NIET DOM!

Mensen denken vaak dat jongeren met ernstige gedragsproblemen dom zijn. Dat is een misvatting! Ze kunnen juist zeer manipulatief zijn. Zo wist Joost het bij de rechter voor elkaar te krijgen dat hij de uitspraak mocht afwachten in een gesloten jeugdzorginstelling in plaats van in de gevangenis. Joost weet goed wat hij wil én hoe hij dat voor elkaar kan krijgen; dat hoort bij zijn stroomis. Dat hij hiermee op de langere termijn meestal niet beter af is, is onderdeel van het probleem.

Een jongen opvangen die tegen het einde van zijn verblijf in de jeugdzorg door het lint gaat en één van zijn begeleiders neersteekt. Wat doet dat met je als medewerker? Jessica en haar collega's hebben het aan den lijve ondervonden. Na de steekpartij is Joost in afwachting van de uitspraak in zijn rechtszaak tijdelijk overgebracht naar hun gesloten jeugdzorginstelling. Jessica was als gedragsdeskundige nauw betrokken bij zijn behandeling.

Overtuigingskracht

"Joost gaf tijdens zijn eerste rechtszitting zelf aan dat hij graag bij ons de uitspraak wilde afwachten", vertelt Jessica. Normaal gesproken verblijft een (jong)volwassene in zo'n geval in een Huis van Bewaring. Daar zat Joost niet op zijn plek vanwege zijn problematiek. Daarom en waarschijnlijk door de grote overtuigingskracht van Joost en zijn ouders, maakte de rechter in zijn geval een uitzondering.

Hij schorste de preventieve hechtenis op voorwaarde dat hij werd opgenomen in een specialistische, bij Joost bekende, jeugdzorginstelling.

Een gevaar voor zichzelf en de omgeving

De ouders van Joost maakten zich in de aanloop naar dit drama al grote zorgen, want zij voorzagen ernstige problemen met hun zoon. Als het niet goed met hem gaat, is Joost namelijk een gevaar voor zichzelf en zijn omgeving. Toen bleek dat de behandeling in de jeugdzorg zou stoppen zodra hij 18 jaar was, veroorzaakte dat veel onzekerheid. Zowel bij Joost en zijn ouders, als bij de behandelende instelling. En hoewel er een tijdelijke oplossing kwam, ging het op een dag heel erg mis met Joost: hij stak iemand neer.

Steeds dezelfde boodschap

Jessica: "In het begin was Joost blij dat hij bij ons was. Hij verbleef eerder bij ons en toen ging het relatief goed met hem. Maar toen hij beseftte dat hij niet alles kon bepalen en hij uiteindelijk ook een TBS opgelegd kon krijgen, veranderde dat. Onze boodschap bleef steeds hetzelfde, dat is erg belangrijk voor jongeren met deze problematiek. Ze halen namelijk alles uit de kast om hun zin te krijgen: zelfbeschadiging, doodsb bedreigingen en ga zo maar door. Bij Joost ging dat zelfs zo ver dat hij happen uit zijn eigen arm nam, waarbij het gevaar bestond dat hij zijn slagader door zou bijten."

Afschuwelijk

Zoiets is natuurlijk afschuwelijk om mee te maken. Ook voor medewerkers van een specialistische gesloten jeugdzorginstelling die op dit gebied wel wat gewend zijn. Toch is het zaak om in zulke situaties rustig te blijven, de jongere in zijn gedrag te beperken, de wond zo goed mogelijk te verzorgen en niet in te gaan op dreigementen en manipulatie. Want geef je deze jongen na zo'n incident zijn zin, dan beloon je dit slechte gedrag. Dat onthoudt hij en vervolgens gaat het van kwaad tot erger

Vier op één begeleiding

Een jongen als Joost heeft vier op één begeleiding. Dat betekent dat er vier medewerkers nodig zijn om zijn gedrag in goede banen te leiden. Dat gedrag is namelijk impulsief, explosief en gevaarlijk. Joost probeert zijn begeleiders voortdurend te manipuleren. Wat hiermee zijn doel is, is vaak lastig te begrijpen. En in het geval van Joost gaat het ook nog eens om een grote, sterke jongen die niet terugdeinst voor lichamelijk geweld.

Vroeg handelen om erger te voorkomen

"Zijn onvoorspelbaarheid maakte het voor ons moeilijk om Joost in te schatten", vertelt Jessica: "Je weet niet wat hij wil en waarom." Jessica en haar collega's proberen daarom

zelf maximaal voorspelbaar te zijn en aan te voelen in welke stemming een jongere is. Juist als het spannend wordt, is het belangrijk om dichterbij te gaan staan. Door vroeg te handelen, voorkom je vaak dat zaken uit de hand lopen. Daarvoor is moed nodig. De vier op één begeleiding zorgt ervoor dat het niveau van spanning gezond blijft en dat het geen angst wordt.

Kortsluiting door stress en onmacht

Uiteindelijk wordt Joost toch overgebracht naar een penitentiaal psychiatrisch centrum (PPC). Dit gebeurde na een crisissituatie. De zittingsdatum kwam voor hem steeds dichterbij en dat veroorzaakte een hoop stress.

ERNSTIGE GEDRAGSPROBLEMEN EN -STOORNISSEN

Samen met haar collega's behandelt Jessica jongeren die zulke ernstige gedragsproblemen en psychiatrische ziektebeelden hebben, dat ze lastig in andere instellingen te behandelen zijn. Er zijn op deze gesloten locatie verschillende specialistische afdelingen. Bijvoorbeeld voor jongeren die kampen met seksuele problematiek, jongeren die niet in een groep behandeld kunnen worden of die zich tijdelijk in een psychiatrische crisis bevinden.

Het verhaal van...

Als jongeren met dit soort ernstige gedragsproblemen stress en onmacht ervaren, kan dit soms tot kortsluiting leiden. En dat was wat er bij Joost gebeurde. Op dat moment waren zijn ouders ook nog eens op vakantie, zodat zij niet direct langs konden komen. Met deze situatie kon hij niet omgaan.

Meer jongeren zoals Joost?

Gelukkig gaat het met de meeste jongeren in de gesloten jeugdzorg niet zó verkeerd als met Joost. Maar toch vraagt het werken met deze jongeren veel van jeugdzorgmedewerkers. Zelfs met de juiste begeleiding, behandeling of ondersteuning kun je niet garanderen dat het altijd goed gaat en jongeren na hun achttiende verjaardag op eigen benen kunnen staan. Logisch dat het dan zowel voor deze jongeren zelf als voor de samenleving zeer risicovol is als er vanaf hun achttiende opeens van alles dreigt te veranderen.

Een overzichtelijke en geleidelijke overgang van de jeugdzorg naar volwassenenzorg is dan cruciaal.

“NIET TOEGEVEN AAN
MANIPULATIEF
GEDRAG VRAAGT OM
LEF EN ERVARING.”

Beeld www.istockphoto.com

“JULLIE WORDEN BETAALD OM VAN MIJ TE HOUDEN!”

Als hulpverlener krijg je bij het begeleiden en behandelen van jongeren en hun ouders/opvoeders te maken met allerlei vormen van weerstand en motivatieproblemen. Maar hebben de hulpverlenende instanties het daar zelf niet een beetje naar gemaakt?

Blog van Alinda Meijer – Gedragwetenschapper bij Horizon.

Het is ook niet niks. De stap om een jongere tijdelijk uit huis te plaatsen en te kiezen voor een intensieve behandeling is groot en ingrijpend. Voor alle leden binnen een gezin. Daar komt nog bij dat sommige ouders/opvoeders en/of jongeren niet zelf voor deze stap hebben gekozen, maar dat de rechter dit voor hen heeft bepaald.

BEGRIIP OP DE PROEF STELLEN

Natuurlijk is het stimuleren en begeleiden van gedragsveranderingen een belangrijke vaardigheid voor een hulpverlener. Maar daarnaast is begrip hebben en tonen een belangrijke eigenschap die je in jouw professionele houding als hulpverlener een plek hoort te geven. En dat begrip wordt regelmatig op de proef gesteld. Bijvoorbeeld als je wordt geconfronteerd met scheldpartijen, beschuldigingen en verwijten.

DE ZOVEELSTE HULPVERLENER

Veel jongeren en hun ouders/opvoeders hebben een lange voorgeschiedenis in de hulpverlening. Daardoor is het vertrouwen in de 'nieuwe' hulpverleners niet vanzelfsprekend. Helaas moet ik zeggen dat dit soms terecht is. Ik maak regelmatig mee dat het aantal hulpverlenende instanties waarmee iemand te maken heeft gehad niet meer op één hand te tellen is. Soms zelfs niet op twee handen! Het feit dat deze mensen vervolgens weer bij ons aankloppen, geeft aan dat al deze inzet niet het gewenste effect heeft gehad. Als je je dit realiseert, is het eigenlijk verbazingwekkend dat het uiteindelijk toch lukt om met de meeste gezinnen tot een goede vorm van communicatie te komen.

DE OPENING ZOEKEN

Mijn collega's en ik proberen altijd de opening binnen een gezin te vinden en deze te gebruiken. De ene keer is dat moeilijker dan de andere keer. Maar we geven niet zomaar op. Het komt regelmatig voor dat ouders/opvoeders geen regie meer ervaren. Niet meer over hun eigen leven en niet meer over het gezin. Als hulpverlener probeer je hen die regie op hernieuwde manier te laten ervaren en behouden. Meestal is dit dan ook de eerste stap waarbij het opgenomen kind weer regie ervaart over zijn leven. Voor zover dat mogelijk is en past bij zijn ontwikkelingsleeftijd.

Zit Nederland in een gezagscrisis en zo ja: wat is ons perspectief?

Denk jij na over je toekomst en jouw rol in deze maatschappij? Uit onderzoek blijkt dat 54 procent van de Nederlanders zich niet verantwoordelijk voelt voor de omgeving en omstandigheden waarin ze leven. Is dat niet een beetje vreemd?

Welke rol zie jij voor jezelf in onze samenleving? En met welke waarden voed jij je kinderen op?

Laat van je horen!

Praat en discussieer mee op www.regisseurvanjeeigenbestaan.nl. Hét platform voor mensen die van betekenis willen zijn.

Trots op een prettig gestoord gezin

Brigitte (40 jaar) is zelfstandig adviseur/trainer binnen Jeugdzorg en zelf moeder van vier kinderen. Drie van hen hebben een stoornis. "Prettig gestoord", noemt Brigitte haar gezin: "Wij zijn geen standaard Libelle familie."

Sinds haar scheiding, vijf jaar geleden, zorgt Brigitte grotendeels alleen voor haar vier kinderen. Zoon Yannick is 12 jaar, heeft het syndroom van Asperger en een IQ van 140. Hij volgt speciaal basisonderwijs. De tienjarige Marit gaat naar een reguliere basisschool. Anne-Merle van zeven heeft klassiek autisme; zij zit op haar plek in het cluster 4 basisonderwijs. Manou is vijf, heeft PDD-NOS in combinatie met ADHD gedrag en gaat naar een medisch kinderdagverblijf. Daarna zal zij doorstromen naar het speciaal basisonderwijs.

Veel structuur

De kinderen van Brigitte hebben veel structuur nodig. Daarom is er weinig ruimte voor spontane acties. "In de dagelijkse praktijk lukt dat natuurlijk niet altijd," vertelt Brigitte: "zo zit de maatschappij nou eenmaal niet in elkaar." Gewoon doen is dan haar motto.

Gewone dag

Van nature is Brigitte geen ochtendmens. Toch gaat haar wakker iedere dag om kwart over zes. Binnen 25 minuten zorgt ze ervoor dat ze klaar is voor de dag en drinkt ze drie koppen koffie. Een gemiddelde dag van het gezin verloopt zeer gestructureerd, want dat is het meest overzichtelijk voor drie van haar kinderen. Alleen Manou, de jongste van het stel, heeft 's ochtends haar eigen ritueel. Zij heeft het juist dan nodig om op haar kamer even iets voor zichzelf te doen. Soms voelt Brigitte zich net een brandweervrouw. Het zal niemand verbazen dat ze overdag regelmatig brandjes blust tussen de kinderen onderling.

Even bijkomen en dan lekker spelen

's Middags druppelen de kinderen één voor één binnen. Ze worden gebracht door de taxi of ze rijden mee met één van de andere ouders, met wie Brigitte een carpoolafpraak heeft. Soms worden ze opgehaald door een begeleider. Yannick, Anne-Merle en Manou hebben alle drie een eigen PGB budget dat beschikbaar gesteld wordt via de AWBZ, en een eigen begeleider die één op één met de kinderen werkt. Voor de bus komen ze eerst even bij en ze drinken wat. Stipt om kwart over vier gaat de televisie uit, want dan wordt er gespeeld. Als het even kan gaan de kinderen lekker naar buiten. Ze vermaken zich op de trampoline in de tuin of op de schommel en de glijbaan in een van de twee leuke speeltuintjes in de buurt.

Spitsuur

Om vijf uur is het spitsuur! Brigitte zorgt voor het avondeten en vervolgens eet ze samen met de kinderen. Een lastige bijkomstigheid is dat hun medicijnen dan net zijn uitgewerkt. Iedereen heeft zijn of haar vaste plek aan tafel. Brigitte zit tussen haar twee jongste kinderen in; links van haar Manou met ADHD en rechts van haar Anne-Merle met autisme. Yannick en Marit zitten tegenover haar. Als de PGB-er mee-eet, begeleidt hij of zij Anne-Merle met het eten.

Een sterk taalgevoel

Over het afruimen van de tafel heeft het gezin vaste afspraken. Spontaan samen alles netjes opruimen is er namelijk niet bij. Oudste zoon Yannick pakt Brigitte in zo'n situatie op haar woorden. Geeft zij hem geen duidelijke opdracht, dan redeneert hij haar zo onder tafel. "Het is een taalgevoelig kind," zegt Brigitte: "op de christelijke school is het hem zelfs gelukt om een taalfout in de Bijbel te vinden!"

Bedtijd

Na het eten is het tijd om naar bed te gaan. De twee kleintjes gaan eerst naar de badkamer. Ook tijdens het douchen zijn duidelijke opdrachten weer heel belangrijk. Brigitte is blij als de twee jongste kinderen om 19.15 uur in bed liggen. Nog twee te gaan. Voordat de twee oudsten uiteindelijk ook onder de wol gaan, is het 21.00 uur. Brigitte werkt dan nog even of gaat zelf ook meteen naar bed. Televisiekijken doet ze al jaren niet meer.

Geen ideaalbeeld najagen

Brigitte's moeder is haar steun en toeverlaat. Brigitte omschrijft haar als de vervangende spil in het gezin. Heeft Brigitte afspraken of andere verplichtingen, dan staat haar moeder altijd voor haar en de kinderen klaar. Vriendschappen heeft Brigitte voornamelijk met mensen die precies weten wat ze wel en niet van haar kunnen verwachten. En ja; er zijn best wel eens eenzame momenten. "Ik denk wel eens, zo oud als ik er nu uitzie word ik nooit", zegt Brigitte. Maar ondertussen weet ze dat het geen zin heeft om het ideaalbeeld van het harmonieuze gezin na te jagen. Als ze zichzelf daarin verliest, zijn haar kinderen daarvan uiteindelijk de dupe.

Trots op alle mijlpalen

Al met al wil Brigitte graag een prettig gestoord gezin blijven. Ze is trots op alle mijlpalen die ze met haar kinderen heeft bereikt. En samen zullen ze er nog veel meer bereiken, daarvan is ze overtuigd. De volgende mijlpaal is zelfs al geboekt: de eerste vliegreis mét de kinderen naar een warme bestemming. Het wordt ongetwijfeld een hele happening, ook voor de medepassagiers. Maar zoals Brigitte zelf zegt: "Doe het me maar eens na!"

Spijbelen niet gemotiveerd slecht luisteren rondhangen

Dan is een inspiratieweekend misschien de juiste oplossing. Een avontuurlijk weekend waarin we met jouw zoon of dochter werken aan zijn of haar plan voor de toekomst. Dit doen we door activiteiten met de jongeren te ondernemen waarbij zij zowel fysiek als mentaal in beweging komen.

HERKEN JE
JOUW ZON
OF DOCHTER
HIERIN?

WAT LEVERT DIT INSPIRATIEWEEKEND JOUW ZON OF DOCHTER OP?

- Confrontatie met het eigen gedrag en de effecten daarvan op zijn/haar toekomst.
- Overwinnen van barrières en versterken van eigenwaarde.
- Oefenen met keuzes maken en verantwoordelijkheid nemen.
- Leren omgaan met gezag en gezagsverhouding.

INDELING VAN HET INSPIRATIEWEEKEND

Jouw zoon of dochter wordt thuis opgehaald op vrijdagmiddag en zondagavond weer thuisgebracht. Je krijgt dan van ons een terugrapportage en samen met jouw zoon of dochter presenteren wij zijn of haar plan voor de toekomst en de gemaakte afspraken.

KOSTEN

Wij bieden dit geheel verzorgde weekend, inclusief halen en brengen, kost en inwoning, activiteitenprogramma en terugrapportage aan voor € 850,- all in.

Wil jij weten of je in aanmerking komt voor een (deel van de) vergoeding van de gezinsbehandeling, neem dan contact op met Horizon.

HOE EERWRAAK JE LEVEN KAN VERWOESTEN

Meryem (17 jaar) zit voor haar eigen veiligheid in een gesloten jeugdzorginstelling. Haar familie dreigt haar terug te sturen naar Turkije of erger nog: haar te vermoorden. Volgens hen heeft zij de familie te schande gemaakt en dat kan niet onbestraft blijven. Lees Meryems verhaal over de gevolgen van eerwraak.

De onrust in ons gezin begon toen ik 10 jaar was. Mijn vader ging vreemd en was veel weg. Mijn broer ging de baas spelen en hij vond het niet kunnen dat ik in een spijkerbroek liep en oorbellen droeg. Hij eiste dat ik een hoofddoek ging dragen. En ik mocht niet meer naar buiten, contact met jongens en vriendinnen werd verboden en ook mocht ik niet langer op internet. Mijn ouders hadden het druk met zichzelf en zij vonden dat ik de bemoeienis van mijn broer moest accepteren.

Eerste contact met Bureau Jeugdzorg

De zorgcoördinator op school verwees me op mijn 12e door naar Bureau Jeugdzorg omdat ik thuis werd geslagen. Dat haalde weinig uit. Ze grepen niet in en stuurden me gewoon terug naar huis. Het ging niet goed met me en ik ging het foute pad op; ik begon met blowen en op mijn 14e had ik mijn eerste vriendje. Door hem ben ik verkracht. Daarna ging ik spelen met de gevoelens van verschillende jongens.

“DOOR DE LEUGENS
VAN MIJN MOEDER ZIT IK
NU IN EEN GESLOTEN
JEUGDZORGINSTELLING.”

Verdiepen in de Islam

Ik zag dat ik verkeerd bezig was en wilde iets anders voor mezelf. Door me te verdiepen in de Islam hoopte ik te veranderen. De Islam schrijft voor dat je je schoonheid verbergt, dus ruilde ik mijn spijkerbroek en oorbellen in voor de hijaab (hoofddoek) en abaya (jurk). Wanneer ik de kans kreeg, speurde ik het internet af naar Islamitische websites. Via een forum kwam ik in contact met Ilker. We raakten bevriend en hij leerde me veel over het geloof. Ook adviseerde hij me over hoe ik met de problemen thuis om kon gaan.

Verliefd en verafschuwd

Een paar maanden later leerde ik een man kennen. We kregen een serieuze relatie en wilden het netjes doen. Daarom vond ik het belangrijk dat mijn ouders hem leerden kennen, zodat we een Islamitisch huwelijk aan konden gaan. Maar omdat hij niet Turks is, wilde mijn vader daar niets van weten. Mijn moeder had er minder problemen mee, omdat hij wel Islamitisch was. De familie was het met mijn vader eens en kwam tegen mij in opstand.

Ze wilden me naar Turkije sturen of doodmaken. Voor mij komt dat bijna op hetzelfde neer, want ik ben geboren en getogen in Nederland. Iedereen vond mij een schande voor de familie. Niet alleen de mannen, ook de vrouwen. Mijn vader zette me het huis uit, maar een paar dagen later belde mijn moeder om te vertellen dat ik naar huis mocht komen. Mijn vriend was ook welkom. Eenmaal thuis bleek dit grote onzin. Ze wilden me alsnog naar Turkije sturen, paktten mijn mobiel af en hielden

“IK VERRUILDE MIJN
SPIJKERBROEK EN
OORBELLEN VOOR DE
HIJAAB EN ABAYA.”

me continu in de gaten. En mijn vriend? Die heb ik niet meer gezien.

Aangehouden op de luchthaven

Kort daarna kwam ik opnieuw in contact met Ilker en weer was hij een grote steun voor mij. We spraken veel over mijn verdriet. Ondertussen bedacht ik allerlei manieren om weg te komen van huis. De band met Ilker werd inniger, maar plotseling gaf hij aan dat hij het contact wilde verbreken. Ik weigerde want hij was mijn beste vriend! Hij was bang dat ik met iemand anders zou trouwen en dat zou hem veel verdriet doen.

Zo ontstond het idee om in Nederland met Ilker te trouwen en vervolgens naar het buitenland te vertrekken. We trouwden, maar toen we op de luchthaven stonden, werden we aangehouden. Mijn ouders hadden me als vermist opgegeven en mijn moeder loog tegen de politie over de reden van mijn vlucht van thuis. Nu ben ik gesloten geplaatst en heb ik geen contact meer met mijn familie.

De toekomst

Ik vind het heel erg dat iedereen het verhaal van mijn moeder gelooft. Hopelijk laat mijn familie me nu met rust en hoeft ik niet naar Turkije. Of erger. Als ik hier weg mag, ga ik naar Ilker. Hij woont weer bij zijn ouders in Amsterdam. Naar het buitenland gaan we niet meer, want we willen allebei studeren. Ilker zie ik als de vader van mijn kinderen; hij wil er drie en ik vier. Daar moeten we het dus nog eens goed over hebben.”

Speciaal onderwijs

DE WEG NAAR **SUCCESS**

**ACHTERLIJK?
VERGEET HET
MAAR**

Dustin (20 jaar), HAVO en PABO met ADHD en ODD

Druk, agressief en tegendraads. Dat was Dustin in de eerste klas van het VWO. Op een andere school probeerde hij twee jaar de theoretische leerweg VMBO-t. Maar ook daar werd hij al snel niet meer toegelaten tot de lessen. Onderzoek volgde en Dustin kreeg de diagnoses ADHD en ODD, begon met medicatie en kwam in aanmerking voor een 'rugzak'. Een jaar lang volgde hij vervolgens thuisonderwijs, totdat zijn ambulant begeleider ervoor zorgde dat hij werd toegelaten op een school voor speciaal onderwijs. Daar startte hij in de derde klas van de HAVO.

Aandacht, begrip en rust

Ingrediënten die ervoor zorgden dat Dustin weer gewoon lessen kon volgen, waren individuele aandacht en een vaste klas met steeds dezelfde docent. Van tevoren dacht hij dat leerlingen in het speciaal onderwijs vast achterlijk waren. Dat bleek mee te vallen. Dustin ontmoette er een oud-klasgenoot van de basisschool. Met hem is hij nu nog steeds vriend. De docenten waren volgens Dustin anders dan op een reguliere school: "Zij zeggen niet als je niet naar me luistert, kun je vertrekken, maar blijven kalm en tonen begrip."

Een mooie toekomst

Dustin werd continu geconfronteerd met zijn eigen gedrag en de invloed die dit gedrag had op anderen. In twee jaar tijd leerde Dustin zoveel over zichzelf dat hij zijn examenjaar op een reguliere HAVO kon afronden. Inmiddels gebruikt Dustin geen medicijnen meer, volgt hij een PABO opleiding en over een jaar gaat hij stagelopen in het speciaal onderwijs.

Er bestaan nogal wat vooroordelen over speciaal onderwijs. "Zijn dat niet die lom-scholen waar je met een busje heen gaat?". Maar met de juiste begeleiding en een lesprogramma dat beter is afgestemd op jouw specifieke situatie kom je als jongere met gedragsproblemen vaak een stuk verder. Kijk maar eens naar Niki, Dustin en Isabelle.

Tekst Isabelle en Dustin **Vera Andree** Niki **Esther Meisel** Beeld Isabelle **www.fotojenique.nl**, Niki en Dustin **Fotomeisel.nl**

Dustin heeft een prachtig toekomstperspectief

Meer informatie over speciaal onderwijs vind je op pagina 62.

Niki (19 jaar), HAVO en SPH met ODD

Niki volgt het eerste jaar van de opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening (SPH). En het leuke is, ze loopt 400 uren stage op haar vorige school, waaraan ze zulke warme herinneringen heeft. Het aanbod om naar het speciaal onderwijs te gaan, kwam op het zwaarste moment in haar enerverende jeugd. Niki kwam net uit de crisisopvang en was ontzettend blij dat ze naar de derde klas van de HAVO op het speciaal onderwijs mocht. Zonder rapport.

Een lange weg naar succes

Schorsing, rebound, crisisopvang, uithuisplaatsing en speciaal onderwijs. Niki heeft het allemaal meegemaakt. En uiteindelijk heeft het haar gebracht waar ze nu is. Met haar HAVO diploma op zak volgt ze een HBO opleiding. Een heel groot succes. Zowel voor Niki als voor alle mensen die haar op deze weg steunden en in haar bleven geloven.

Andere leren van haar ervaringen

Nu ze stage loopt in het speciaal Cluster 4 onderwijs maakt Niki gebruik van haar eigen kracht, ervaring en achtergrond. Zo probeert ze leerlingen die in vergelijkbare situaties zitten meer zelfvertrouwen te geven. In de toekomst hoopt ze met haar ervaring en opleiding nog veel meer jongeren én volwassenen te kunnen helpen.

**OH NEE! NAAR
HET SPECIAAL
ONDERWIJS;
TOCH NIET MET
ZO'N BUSJE?!**

Niki is meer dan tevreden met wat ze heeft bereikt!

**NET DAT
BEETJE
EXTRA**

Isabelle:
"Ik denk na over een tweede boek. Maar dan wel vrolijker dan mijn dichtbundel!"

Isabelle (16 jaar), VMBO met PDD-NOS

"Zij geeft me het zetje in de rug dat ik nodig heb om naar school te blijven gaan", zegt Isabelle over haar ambulant begeleider Sanja. Sanja helpt Isabelle met alle obstakels die iemand met PDD-NOS tegenkomt in het sociale verkeer. Op school en daarbuiten. Dat doet zij door situaties te oefenen met Isabelle en haar tips te geven.

Examen in zicht

Denk daarbij aan uitleggen in een brief hoe bepaalde opmerkingen van een docent overkomen op Isabelle, zodat hij of zij er rekening mee kan houden dat dingen anders of later bij Isabelle binnenkomen. Of bespreken hoe je kunt reageren op iemand die een nare opmerking maakt. Allemaal extra ondersteuning waar de mentor van Isabelle geen tijd voor heeft. Eerst zagen Sanja en Isabelle elkaar wekelijks. Nu het beter gaat, zien ze elkaar om de week. Isabelle doet dit jaar examen.

Literaire ambities

Isabelle heeft een moeilijke periode achter de rug. Ze werd gepest en voelde zich door niemand begrepen. Met hulp van de GGZ kreeg ze haar depressieve gevoelens onder controle en werd de diagnose PDD-NOS gesteld. Gelukkig heeft deze mindere tijd ook iets moois opgeleverd: een dichtbundel. Sanja las een gedicht van Isabelle en was meteen enthousiast. Samen zijn ze naar een uitgever gegaan en sinds afgelopen zomer is de dichtbundel 'Ben ik echt anders?' via internet te bestellen.

Beeld www.eyeworks.tv

GEZAG IS CRUCIAAL BIJ HET OPVOEDEN VAN ONZE KINDEREN

Opvoeden is niet gemakkelijk. Als ouder of opvoeder kom je regelmatig voor lastige dilemma's en keuzes te staan. Door hier consequent en vastberaden mee om te gaan, geven wij onze jongeren het goede voorbeeld. Blog door Carina Bentvelzen – Afdelingscoördinator Pleegzorg bij Horizon.

Op de rode loper tijdens de première van de film 'Het Diner' vertelt een stralende Kim van Kooten dat zij haar zoon niet zou aangeven als hij een ernstig misdrijf zou plegen. Haar man Jacob Derwig staat naast haar, al even stralend, en zegt dat hij er anders over denkt en dat het dus maar te hopen is dat ze nooit voor zo'n dilemma komen te staan. Hiermee schetst het acteurs-echtpaar exact het dilemma waar het in de boekverfilming van 'Het Diner' om draait. Misschien was het een mooie marketingstunt van het beroemde koppel, maar het is wel gezegd.

EEN HERKENBAAR DILEMMA

Dit voorval op de rode loper zette mij aan het denken. Wat zegt het over onze samenleving als gezagsdragende, publieke of beroemde weldenkende personen dit soort uitspraken doen? En dat niemand hier vervolgens iets over zegt? Het boek 'Het Diner' is enorm populair, zowel hier in Nederland als in allerlei andere Europese landen. En ik denk dat dit geen toeval is. Herman Koch beschrijft namelijk een dilemma dat veel mensen herkennen.

GEZAG IN HET GEDING

Ik denk dat menig ouder er moeite mee heeft om zijn kind aan te spreken als hij of zij bepaalde grenzen overschrijdt. Want hoe breng je jongeren op een effectieve manier normen en waarden bij en wijs je hen op de consequenties van gedrag? Zonder het contact met je kind te verliezen of afstand te creëren. Vaak willen wij onze kinderen juist liever beschermen tegen de consequenties van wat ze doen en onszelf tegen het gedoe. Wegkijken en vergoelijken is verleidelijk. We maken onszelf handelingsverlegen. Ons gezag is in het geding!

EEN BELANGRIJK THEMA IN DE JEUGDZORG

In dit thema hebben veel jeugdzorginstellingen zich verdiept en gespecialiseerd. Want als ouders en opvoeders de norm niet dragen, wie doet dat dan wel? En Kim en Jacob; mocht de film voor jullie werkelijkheid worden, dan schuiven wij graag bij jullie aan tafel aan voor 'Het Diner'. Het liefst al eerder!

OPVOEDEN IS EEN UITDAGING

Bij het opvoeden kom je als ouder een veel dilemma's tegen: vanuit welke norm kom je tot je besluit? Grijp je in of kijk je weg, praat je met elkaar of blijft alles onder tafel? Dit proces met elkaar doorlopen is een leuke, maar tegelijkertijd ook een moeilijke uitdaging. Herkent u het thema op school, de sportclub, de gemeenteraad of in uw eigen gezin?

Adoptie:

een droom die uitkomt of het begin van een nachtmerrie?

Tekst [Marianne Hoogeboom](#) Beeld [Shutterstock.com](#)

Na een lange procedure en een flinke financiële investering zijn de kersverse ouders dolblij als ze hun adoptiekindje eindelijk in de armen kunnen sluiten. Voor hen is het een droom die uitkomt. Maar adoptie is niet zaligmakend. Het kindje is immers weggehaald bij zijn ouders en uit zijn vertrouwde omgeving. Bovendien kan het de eerste jaren onder erbarmelijke omstandigheden geleefd hebben.

Hechtingsproblematiek

Traumatische ervaringen in het vroege leven van een kind hebben vaak gevolgen. Die gevolgen komen soms pas veel later aan het licht, vaak in de vorm van hechtingsproblematiek. Kinderen die in de eerste levensjaren niet de kans krijgen zich veilig te hechten aan hun ouders, kunnen daar met name in de pubertijd last van krijgen. Dit kan heel heftig zijn. Niet alleen voor het kind, maar vooral ook voor de ouders die het kind al die jaren met veel liefde hebben opgevoed.

Impact van hechtingsproblemen

Hechtingsproblemen kunnen het contact met anderen erg lastig maken. Het kind voelt zich niet verbonden met zijn omgeving en is daardoor op zichzelf teruggeworpen. Dit heeft vaak ook gevolgen voor de vertrouwensrelatie tussen het kind en zijn adoptieouders. Daarbij is het voor kinderen die zich na hun geboorte niet konden hechten, moeilijk om zich evenwichtig te ontwikkelen en zelfvertrouwen op te bouwen. Voor adoptieouders is het soms dan ook een hele uitdaging om hen adequaat op te voeden.

IN ZUID-HOLLAND WONEN 2600 GEZINNEN MET MINDERJARIGE ADOPTIEKINDEREN

Een ingrijpende gebeurtenis

Adoptie betekent voor een kind vrijwel altijd een verbetering van leef- en gezinsomstandigheden. Tegelijkertijd is het een ingrijpende gebeurtenis. Voor alle adoptiekinderen geldt namelijk dat zij met een verlieservaring moeten leren leven. Daarbij kan het zijn dat zij te maken hebben gehad met verwaarlozing, mishandeling of andere traumatische ervaringen. De eventuele effecten hiervan kunnen het gedrag, de ontwikkeling, het aanpassingsvermogen en de hechting van adoptiekinderen beïnvloeden.

NIMEN UIT HAÏTI

Nimen is tien jaar en komt uit Haïti. Na de grote aardbeving, vijf jaar geleden, kwam hij met 100 andere kinderen in een hulpvliegtuig naar Nederland. Zijn moeder bracht hem vijf maanden daarvoor naar een kindertehuis. Haar man was overleden en daardoor verloor ze zoveel inkomen dat zij niet langer voor haar kinderen kon zorgen. Dit vond ze zo erg, dat ze haar kinderen niet durfde te vertellen dat ze in het tehuis moesten blijven. Ze ging weg en kwam niet meer terug. Nimen is daar nog steeds boos over. Bovendien herbeleeft hij nog vaak de aardbeving. Valt er bijvoorbeeld een stoel om in de klas, dan schrikt Nimen enorm en denk hij dat er een nieuwe aardbeving komt.

Vraag tijdig om hulp

Adoptieouders die vol hoop en verwachting met hun kind op weg gaan, kunnen tegen situaties aanlopen die vragen oproepen of moeilijk te hanteren zijn. Komen zij er zelf niet meer uit? Dan doen zij er goed aan om tijdig deskundige hulp in te schakelen. Wachten zij daar te lang mee, dan kan dat in het ergste geval zelfs tot een uithuisplaatsing leiden. Gelukkig kan dat door tussenkomst van bijvoorbeeld een adoptieteam vaak worden voorkomen. Bovendien kampen lang niet alle adoptiekinderen en -ouders met hechtingsproblematiek.

GOA UIT CHINA

Goa werd gevonden op een markt in China toen hij drie jaar oud was. Het is een jongen met een onbehandelde schisis. Niemand weet waar hij vandaan komt en op de oproepen in de krant wordt niet gereageerd. Uiteindelijk wordt hij ter adoptie afgestaan aan een Nederlands echtpaar. Nu hun eigen kinderen volwassen zijn, willen zij graag nog enkele kinderen een goede jeugd geven. Goa is ongeveer zes jaar oud als hij bij het gezin komt. Al snel vragen zijn adoptieouders hulp bij het adoptieteam. Goa heeft angstdromen over zijn biologische ouders die hij is kwijtgeraakt en zijn adoptieouders weten niet goed hoe ze hem daarbij kunnen helpen.

‘Je weet niet wat het meisje heeft meegemaakt’

Tekst Terry Ikking Beeld Shutterstock.com

Bij een inval in een prostitutiehuis in Rotterdam worden in een kelderbox vier volwassenen en een aantal kinderen ontdekt. Of ze in het huis werken is niet duidelijk. De politie arresteert de volwassenen en Bureau Jeugdzorg ontfermt zich over de kinderen. Nevena, een meisje van 13 jaar, wordt opgevangen door Damian en zijn collega's. Dit is zijn verhaal.

Veiligheid bieden

Damian: "Communiceren bleek onmogelijk. Nevena is Bulgaars en sprak geen Nederlands. Op dat moment was het ons onduidelijk of ze in het huis had gewerkt, of dat die mensen haar ouders waren. Zo'n meisje kan ook gekocht zijn om hier te komen werken. In een situatie als deze is er vaak sprake van een geheime plaatsing om er voor te zorgen dat het kind veilig is en tot rust kan komen. Ze was enorm angstig en je zag het verdriet in haar ogen."

Ze miste haar moeder

"Als medewerker is het aftasten hoe je het beste om kan gaan met de emoties van een kind. We wilden het vertrouwen van Nevena winnen door haar kleding, eten en een eigen kamer te geven. De volgende dag werd er een tolk ingeschakeld. Nevena was bang en vroeg steeds om haar moeder. Dat was vreselijk, vooral omdat je niet weet wat het meisje heeft meegemaakt en wanneer zij haar moeder weer zou zien."

Gedwongen een huis te zoeken

"Het 'geheime' van de plaatsing werd al snel opgeheven. De politie had vastgesteld dat één van de volwassenen uit de kelderbox haar moeder was. Het was een emotioneel weerzien, ze hielden elkaar constant vast en huilden samen. Maar haar moeder moest weer gaan en Nevena bleef bij ons. Eerst moesten haar ouders bewijzen dat Nevena hun dochter was en voor een veilig onderkomen kunnen zorgen, een huis om in te wonen en te slapen. Toen dat in orde was, mocht ze terug naar haar ouders."

Ik kijk tevreden terug

"Het werken met Nevena heeft indruk op me gemaakt, omdat we helemaal niets van haar wisten en het zo lastig was om met haar in contact te komen. Terugkijkend heb ik er een goed gevoel over: in de tijd dat wij ons over haar ontfermden heeft zij veel geleerd en werden haar ouders gedwongen om voor een goed onderkomen voor haar en haar broertje en zusje te zorgen."

“HAAR OUDERS MOESTEN
BEWIJZEN DAT NEVENA HUN
KIND IS.”

Alcohol tijdens de zwangerschap

Geen druppel!

Tekst: Francisca Martens Beeld Shutterstock.com

De meeste mensen weten het wel. Als je zwanger bent, is het beter om helemaal niet te drinken of te roken. Toch neemt bijna de helft van de aanstaande moeders het niet zo nauw. Maar vergis je niet. De gevolgen van alcoholgebruik tijdens de zwangerschap kunnen heel ernstig zijn.

Als moeder heb je invloed op de gezondheid van je kind. Dat begint al tijdens de zwangerschap wanneer een baby nog in de baarmoeder zit. Alles wat je als aanstaande moeder eet en drinkt komt via de navelstreng bij het ongeboren kindje terecht. Hieruit haalt hij of zij de juiste voedingsstoffen om goed te kunnen groeien. Voor zijn ontwikkeling is de baby dus afhankelijk van het voedingspatroon van zijn moeder.

Foetaal Alcohol Syndroom

Het foetaal alcohol syndroom is een combinatie van aangeboren afwijkingen bij een baby die veroorzaakt zijn door alcohol gebruik van de moeder tijdens de zwangerschap.

FAS HEB JE VOOR HET LEVEN.
HET ZORGT VOOR GEESTELIJKE
EN LICHAMELIJKE GEBREKEN

Levenslange gevolgen voor het kind

Kinderen die lijden aan FAS zijn vaak klein en groeien langzamer dan hun gezonde leeftijdsgenootjes. Kinderen met FAS hebben typisch uiterlijke kenmerken zoals een kleine hoofdomvang of ogen die iets verder uit elkaar staan. Kinderen met FAS hebben vaker gedragsproblemen. Zo komt bij ongeveer de helft van deze kinderen ADHD voor. Maar ook andere gedragsproblemen zoals angst, tics, ODD, somberheid en autisme worden vaker bij FAS

kinderen gezien dan hun leeftijdsgenootjes. Op latere leeftijd zien we dat deze FAS volwassenen een grotere kans maken op het veel nuttigen van alcohol. Omdat het centrale zenuwstelsel is aangetast, kunnen zich naast deze gedragsproblemen op andere gebieden ook problemen voordoen. Bijvoorbeeld leerproblemen, verstoorde motoriek, krachtverlies in één of meerdere ledematen, slaapproblemen of zelfs epilepsie.

FAS is 100% te voorkomen

Alleen door helemaal geen alcohol drinken tijdens de zwangerschap weet je zeker dat je kind geen kans heeft op FAS. Omdat het ene kind gevoeliger is voor FAS dan het andere, is het lastig in te schatten of alcohol tot een bepaalde hoeveelheid onschadelijk is. Dat weet je pas achteraf. Houd er daarom rekening mee dat zelfs een enkel glaasje alcohol negatieve gevolgen kan hebben op de ontwikkeling van een kind. En laten we eerlijk zijn; als je dat weet, smaakt een sapje toch een stuk beter?!

IN NEDERLAND WORDEN
NAAR SCHATTING IEDER JAAR
MEER DAN 500 KINDEREN
GEBOREN MET HET
FOETAAL ALCOHOL SYNDROOM
(FAS). DIT IS HET DIRECTE GEVOLG
VAN ALCOHOLGEBRUIK
TIJDENS DE ZWANGERSCHAP.

Bron: www.fasproject.nl

“GEDRAGS-
VERANDERING
VERGT
KARAKTER”

Carolien Hooijmans

Functie: Gedragwetenschapper Trainingshuis,
Home Support en Dagbehandeling

HERNEEM DE REGIE EN **BEVRIJD JEZELF** UIT EEN VECHTSCHIEDING

Wanneer je besluit uit elkaar te gaan is de eerste hobbel genomen. Maar er verandert veel en alles in goed overleg regelen valt soms zwaar. Zeker in een tijd waarin de emoties hoog op kunnen lopen. Bevrijd jezelf en elkaar uit een vechtrelatie. Een onpartijdige deskundige kan je helpen dit proces in goede banen te leiden en zo snel mogelijk af te ronden.

**MEER
INFORMATIE?**
Neem contact op met
Horizon via tel:
0800- 45 67 899
of per e-mail:
regie@horizon.eu.

SESSIES MET EEN DESKUNDIGE

In de meeste situaties kun je onder begeleiding van een deskundige binnen vier sessies van in totaal acht uur met elkaar het volgende bereiken:

- uitspreken van ongenoegen;
- overeenstemming bereiken over het beëindigen van de relatie;
- oplossen van de knelpunten tussen beiden;
- afspraken over de omgang met de kinderen.

KOSTEN

- Je betaalt € 150,- per sessie.
- Je neemt minimaal vier sessies af.
- De sessies duren twee uur en kunnen thuis of op locatie plaatsvinden.
- De begeleiding wordt uitgevoerd door een ervaren deskundige.

Wil jij weten of je in aanmerking komt voor een (deel van de) vergoeding van deze sessies, neem dan contact op met Horizon.

Vechtscheiding

Tekst: Miranda van Mierlo

Villa Pinedo, een platform voor jongeren met gescheiden ouders, publiceerde in 2012 een open brief als wake-up call aan alle gescheiden ouders. Miranda van Mierlo, systeemcoach en gespecialiseerd in de begeleiding van vechtscheidingen, vindt dat alle ouders die in een soortgelijke situatie zitten, deze brief zouden moeten lezen. "Bij een vechtscheiding vechten ouders over de relatie, over de pijn en het eigen verdriet. Ze gaan daar zo in op dat ze zich niet bewust zijn van het verdriet dat ze hun kinderen aandoen."

**AAN ALLE
GESCHIEDEN OUDERS
VAN NEDERLAND**

Met deze brief willen wij jullie laten weten hoe wij ons voelen. Wij zijn de **70.000 kinderen** per jaar die op een dag te horen krijgen dat hun ouders uit elkaar gaan. Op die dag stort onze wereld in. Alles wat veilig en vertrouwd was wordt ineens anders. Veel van ons moeten verhuizen, naar een andere school, wennen aan jullie nieuwe liefdes en in het ergste geval 1 van de ouders heel erg missen. En dat doet pijn.

We willen **ZÓ** graag allebei onze ouders in ons leven. Twee ouders die van ons houden en ons groot zien worden. Twee ouders die staan te juichen langs de lijn, trots zijn als we goeie cijfers halen en alles willen weten over ons eerste gebroken hart. Die samen op de eerste rij zitten als we examens doen en liefdevol hun eerste kleinkind vasthouden.

Weten jullie wel hoeveel verdriet we soms stiekem hebben? Als we de boodschapper moeten zijn. Als we moeten luisteren naar de gemene dingen die jullie over elkaar zeggen. Als we zien dat jullie elkaar **weigeren** waar we bij zijn. Weten jullie wel hoe moeilijk het is om van jullie allebei te houden, terwijl dat soms van 1 van jullie niet mag? Dat we dan maar niets zeggen over hoe leuk het weekend was?

les verder ↓

2012
www.villapinedo.nl

"Om het gevecht te doorbreken probeer ik ouders weer te laten denken als vader en moeder en niet als ex-partners. Ouders willen voor hun kinderen veel doen, voor hen willen ze in een andere stand komen. Ik vind het erg belangrijk om beide ouders erkenning te geven voor hun pijn en hun verdriet. Ieder heeft zijn eigen werkelijkheid in deze. Daarom mag je als hulpverlener volledig aansluiten bij allebei de ouders, vind ik. Dit is namelijk hun waarheid en

op deze manier blijf ik bij beiden binnenkomen. De behandeling is geslaagd wanneer ouders weer ouder kunnen zijn en het vechten opzij kunnen zetten voor de belangen van de kinderen. Ik vraag de ouders: stel je voor dat je ex niet gaat veranderen, wat heb jij nodig, wat kan jij doen om toch die goede ouder te zijn? Het begint bij henzelf, zij moeten ieder hun verantwoordelijkheid nemen, ongeacht wat de andere ouder doet."

De behandelingen die Miranda geeft zijn per gezin. Ze spreekt, daar waar mogelijk, eerst het hele gezin, daarna de ouders apart. Uiteindelijk spreken ouders uit dat zij weer papa en mama zijn voor het hele gezin. "Zodat de kinderen weten dat hun ouders tot inzicht zijn gekomen en dat het vanaf dat moment beter wordt voor iedereen."

Wil je meer informatie over begeleiding bij vechtscheidingen, kijk dan op pagina 62.

Ik daag je uit voor een partijtje schaken

**GEZOCHT:
sidekicks**

Heb jij een gezonde dosis levenservaring en wil jij graag iets betekenen voor een kind of jongere die dit heel hard nodig heeft? Dan zijn we op zoek naar jou, want Horizon zoekt sidekicks: vrijwilligers die een activiteit met een jongere willen ondernemen.

Activiteiten waar je aan kunt denken zijn:

- samen met een kind een dagje naar de dierentuin of een speelplaats in de buurt,
- wekelijks brengen naar en halen van de sportvereniging,
- bereikbaar zijn voor een jongere die thuis zijn verhaal niet kwijt kan.

Wat kun jij doen?

Welke activiteit je onderneemt, is helemaal afhankelijk van je eigen situatie. Een kind of jongere doet al ervaring op in alledaagse bezigheden, zoals deelname aan het verkeer, of omgaan met onverwachte situaties.

**Ben jij de sidekick die wij zoeken?
Neem dan contact met ons op via
0900 - 4567899.**

Verkoopinformatie

Spel opvoedkunst 2

Download de app op de website: kunstvanopvoeden.nl

Jeugdzorg en onderwijs voor dummies 6

Meer weten over de transitie, jeugdzorg en speciaal onderwijs: horizon.eu

Chanté belandde in een afhankelijkheidsrelatie 12

Meer weten over loverboyproblematiek: horizon.eu/fier-en-horizon-bundelen-krachten-voor-seksueel-getraumatiseerde-meisjes

Leven met een psychische stoornis 16

Meer weten over speciaal onderwijs - cluster 4: horizon.eu/horizon-speciaal-onderwijs

Een flexibel pleeggezin met een groot hart 26

Meer weten over pleegzorg: horizon-pleegzorg.eu

Gezinsspel Geen Discussie?! 34

Het spel is online verkrijgbaar op horizon.eu/bestelformulier-familiespel. Vul de kortingscode maggezien 2014 in en je krijgt een aantrekkelijke korting.

Educatief shoppen 42

Wat is er te koop bij het educatief winkelcentrum: horizon.eu/educatief-winkelcentrum

Speciaal onderwijs: de weg naar succes 52

Meer weten over speciaal onderwijs - cluster 4: horizon.eu/horizon-speciaal-onderwijs

Adoptie; een droom die uitkomt of het begin van een nachtmerrie? 55

horizon.eu/adoptie-hulpverlening

Vechtscheiding 61

Meer informatie over de begeleiding bij een vechtscheiding vind je op regisseurvanjeeigenbestaan.nl/diensten/omgangshuis

Meer lezen en meepraten over gedrag, gezag, verantwoordelijkheid en andere maatschappelijke onderwerpen: regisseurvanjeeigenbestaan.nl

Wil jij jezelf ontwikkelen, kijk voor ons actuele trainingsaanbod op: horizon-academie.nl

Met de kortingscode maggezien 2014 ontvang je tot 1 september 21% korting.

Meer informatie? Horizon Jeugdzorg en Onderwijs 0900-4567899 ozo.vrijwilligers@horizon.eu

REGISSEER JE EIGEN ONTWIKKELING

Wil je je persoonlijke en professionele effectiviteit en regierol optimaliseren? De Horizon Academie helpt jou verder. Vanuit de Academie verzorgen we geaccrediteerde trainingen op het gebied van communicatie, samenwerking en beïnvloeding waarmee je het beste uit jezelf en je omgeving kan halen.

TRAININGSAANBOD

- Oplossingsgericht zijn
- Oplossingsgericht zijn verdieping
- Persoonlijk meesterschap
- Krachtige verbindingen
 - Gedoe op tafel
- Gedragsbeïnvloeding
- Narrative Systeeminterventies

Kijk op onze website voor het volledige aanbod: www.horizon-academie.nl
Meld je voor 1 september aan met kortingscode: "Maggezien 2014" en ontvang 21% korting!